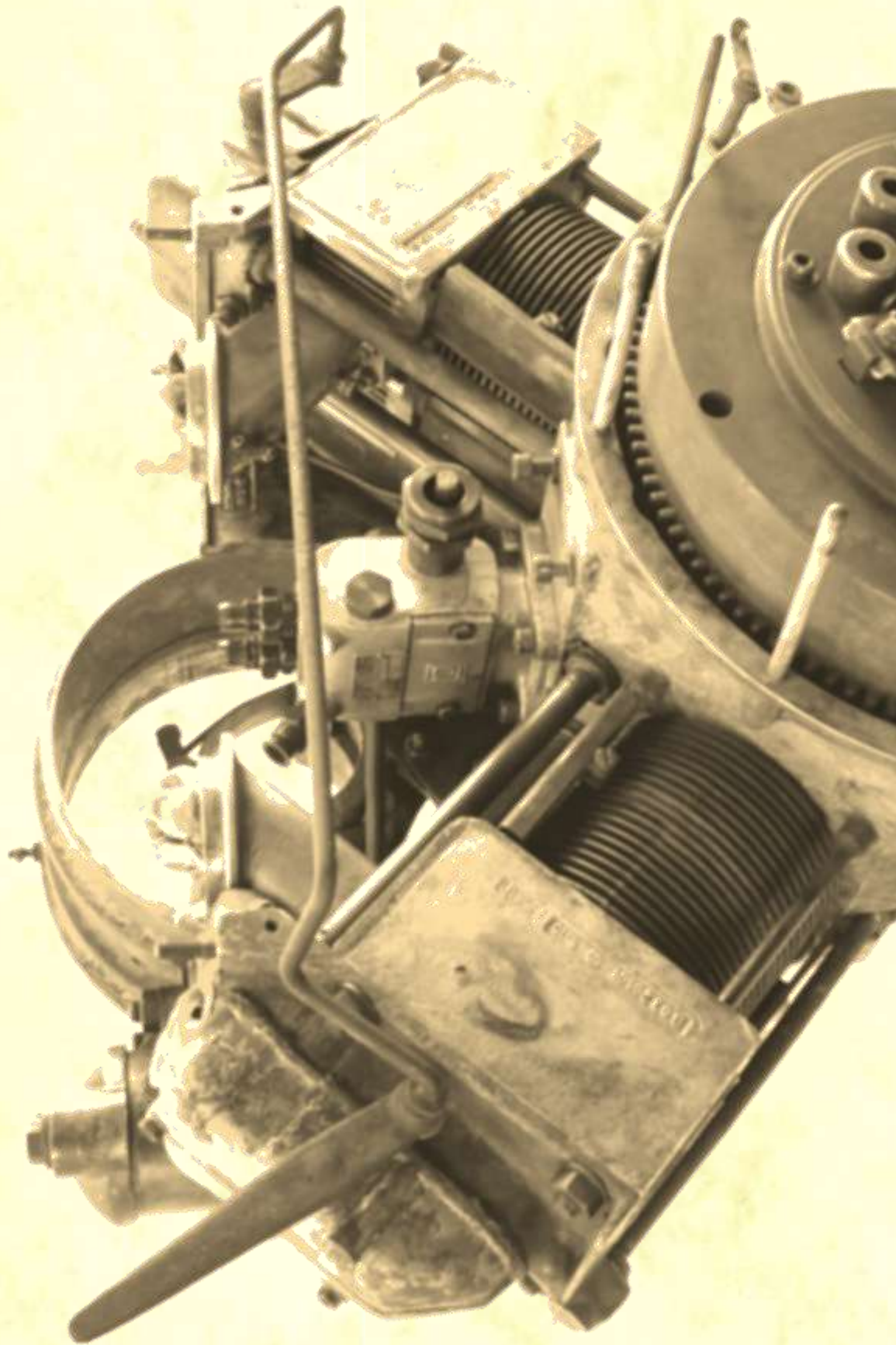

TEMPUS FUGIT

TEMPUS FUGIT

TEMPUS FUGIT

SPREHOD SKOZI ZGODOVINO

USTANOVITEV ŠOLE

Potrebe po kmetijskem izobraževanju in kmetijskih šolah so se pojavile že v 18. stoletju. Marija Terezija je ustanovila čebelarstvo šolo, ustanovljale so se šole različnih smeri od živinorejske, podkavske, gozdarske, sadjarske, vinarske...

Na Štajerskem je konec 19. in v začetku 20. stoletja potekalo močno ponemčevanje, zato so bile kakršnakoli ideje, ki bi okrepile slovensko narodno zavest, zatrite že na začetku s strani vladajočih nemških krogov. Nasprotovali so seveda tudi ustanovitvi kmetijske šole, kjer bi bil učni jezik slovenščina.

Za kmetijsko šolo s slovenskim jezikom so se v štajerskem deželnem zboru zelo zavzemali

slovenski poslanci dr. Dečko, dr. Krašovec, Roš, Vošnjak in drugi. Šole so zahtevala tudi zastopstva slovenskih okrajev na Spodnjem Štajerskem, in sicer Celje, Gornji Grad, Slovenj Gradec, Šoštanj (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 23).

Dolga leta njihove želje in potrebe niso bile uslišane. Spodnja Štajerska ni imela slovenske kmetijske šole, zato so kmečki sinovi s tega območja odhajali na kmetijsko izobraževanje v Sadjarsko in vinarsko šolo v Maribor in Kmetijsko šolo Grottenhof. Obe šoli sta bili nemški. Slovenski učenci so morali zaradi nemščine najprej opraviti pripravnico dveletne

Kmetijska šola leta 1910.

šole, kajti v dveletni šoli niso več smeli govoriti slovensko. V teh dveh šolah je bilo veliko Slovencev, saj je bilo do leta 1919 razmerje med številom Slovencev in Nemcev 3:2. Tudi zato so bili pritiski slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru tako močni (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 30).

Na stalne zahteve Slovencev je deželni zbor odločil, da se naj začne iskati za šolo primerno posestvo. Za izbiro najprimernejšega posestva sta bila zadolžena upokojeni ravnatelj Gottenhova Julij Hansel in vinarski adjunkt Puklavec. Odločila sta se za Pisančevo kmetijo v Bezovju pri Šentjurju ob južni železnici. To odločitev je podpiral tudi dr. Gustav Ipavec, zdravnik, skladatelj in župan trga Št. Jurja.

23. marca 1907 je Deželni zbor končno potrdil ustanovitev zavoda ter hkrati odobril znesek 100 000 kron kredita za nakup zemljišč in izdelavo načrtov. Proračun je znašal 320 000 kron. To je dosegla slovenska manjšina kot protiuslugo za svojo pomoč vladajoči stranki v deželnem zboru (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 23).

Kmetijska šola leta 1910.

Ipavcu je poleg zakonca Pisanec v Bezovju uspelo pridobiti še druge zavedne slovenske kmete, da so prodali za šolo potrebna zemljišča. Leta 1907 je bila kupljena Pisančeva kmetija v

izmeri skupaj z gozdom 30,2721 ha (gozda 15,9810 ha). Sosednji kmetje so prodali še 11,65 ha njiv in travnikov onkraj Sloma in tostran Voglajne in železnice. Tako je bilo za ustanovitev šole kupljenih strnjjenih 41,9221 ha, 12,16 ha njiv, 12,1760 ha travnikov, 15,8345 ha gozda in 0,1565 ha stavbišč (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 30, 31, 67, Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

V letu 1907 so začeli z gradnjo objektov, ki so jih dogradili jeseni 1909. Stara gospodarska poslopja so podrli, ostali so le kozolec, Pisančeva stanovanjska hiša ter kolarnica in kovačnica s stanovanjskima prostoroma. Postavili so novo šolsko poslopje po vzoru zgradb kmetijske šole Grottenhof (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 23 do 31).

1. oktobra 1909 je bil za ravnatelja šole imenovan Ivan Belle, za strokovnega učitelja pa ing. Josip Zidanšek. Drugi predavatelji so bili še: živinozdravnik Uršič Anton, šentjurski učitelji Recelj Alojzij, Kveder Dragutin in Čulek Josip. Kot upravnik je bil zaposlen Falež Simon, v letu 1910 ga je zamenjal Ladinek Anton. Vrtnar je bil Sagadin Jožef.

3. januarja 1910 se je pričel redni pouk, ki je trajal do 27. avgusta 1910. Sprejetih je bilo 26 dijakov, ki so stanovali v internatu. Pogoja za sprejem učencev v desetmesečni tečaj sta bila, da so prosilci dopolnili 16 let in uspešno končali ljudsko šolo.

Namen zavoda je bil, da se v njem vrše enoletni teoretični in praktični tečaji za kmečke fante iz živinorejskih krajev. V šoli so obravnavali vse panoge, razen vinogradništva, ki se je izvajal v Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 3–7).

1. 8. 1910 – prvo šolsko leto.

»Štatut in učni načrt štajerske deželne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom v St. Juriju ob južni železnici« pojasnjuje namen zavoda:

- ☞ Izobraževanje sinov štajerskih kmetovalcev. V desetmesečnem tečaju se naj kmečkim mladeničem vtrdi in spolni v ljudski šoli pridobljeno znanje. S primerno prikrojenim teoretičnim poukom o naravoslovju in strokovnih predmetih (živinoreji in mlekarkstvu, poljedelstvu, travništvu, sadjarstvu, vrtnarstvu, gozdarstvu, kmetijskem gospodarstvu in knjigovodstvu), kakor tudi s praktičnimi vajami na šolskem posestvu se kmečki fant usposablja, da bolje spozna vstroj kmetijskega gospodarstva in postane zmožen, razne panoge kmetijstva

zboljšim gospodarskim uspehom nadvladati. Ta pouk mu naj poda zaokroženo primerno znanje, ob enem pa naj poveča zmožnost za nadaljnjo samoizobrazbo.

- ☞ Izobraževanje ženskega naraščaja. V to svrho služijo šesttedenski gospodinjski tečaji, ki se bodo prirejali vsako leto. V teh se vežbajo dekleta v gospodinjstvu in jim bode dana prilika, da se poučijo o temeljnih načelih živinoreje, mlekarkstva, vrtnarstva in uporabe sadja.
- ☞ Izobraževanje tudi starejših praktičnih kmetovalcev. Tem se nudi prilika, da se v posebnih tečajih poučijo o važnosti raznih novih pripomočkov.

- ☛ Pouk širših slojev s potovalnimi predavanji strokovnih učiteljev zavoda in z raznimi spisi.

Obsežno posestvo zavoda podpira uspešnost teh namenov s tem, da:

- ☛ ima služiti kot vzorno gospodarstvo, v katerem se vsakojaka gospodarsko-tehnična sredstva primerno uporabljajo, kmetu v spodbudo in pouk;
- ☛ se na njem vedno na novo pojavljajoča sredstva umnega gospodarstva glede njih praktičnega pomena za Spodnje Štajersko preizkušajo;
- ☛ neposredno vpliva na izboljševanje kmetijskih razmer z oddajo plemenskih živali in rastlin.

Učenci leta 1910.

Ob pričetku pouka poslopja še niso bila dokončana, opreme še ni bilo. Opraviti je bilo potrebno še veliko dela: na posestvu je bilo treba z drenažo osuševati zemljišče, regulirati potoka Slom in Voglajna, terasirati pobočje ob zgradbah, že prvotno pa so se postavili večji hlevi, saj je bila šola živinorejsko usmerjena, dokupovali so še travnike (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 5–7).

III. Učni načrt.

St.	Učni predmeti	Število ur na teden	
		I. polletje	II. polletje
1. Elementarni predmeti:			
1	Jezikovni pouk (slovenski) v zvezi z zgodovino in zemljepisem	6	2
	Nemščina (ni obvezen predmet)	1	1
2	Rečnikstvo	4	2
3	Geometrija z risanjem	2	2
4	Zemljemerstvo in nivoiranje	—	—
2. Utemeljevalni predmeti:			
5	Fizika	2	—
6	Kemija	3	—
7	Kmetijsko rastlinstvo	2	—
8	Kmetijsko živalstvo in živinorejstvo	2	1
3. Strokovni predmeti*:			
9	Poljedelstvo: a) splošno b) pridelovanje gospodarnih rastlin	1	4
10	Travnarstvo	—	1
11	Gondarstvo	—	1
12	Sodjarstvo	1	1
13	Vrtinarstvo	1	—
14	Živinoreja	—	4
15	Mlekarstvo	—	1
16	Kmetijsko gospodarstvo	1	3
17	Učbenik za kmetijstvo najvažnejših zakonov	—	1
4. Postranski predmeti:			
18	Petje	1	1
19	Čebelarstvo	—	—

* Opomba. Pouk v strokovnih predmetih se vrši razven v tih za teorijo namenjenih urah še obično pri praktičnih vajah, za katere se uporabi ostali čas.

Učni načrt desetmesečnega tečaja.

(Vir: Štatut in učni načrt štajerske deželne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom v Št. Juriju ob južni železnici, Gradec 1910)

Učenci leta 1911.

Teoretični pouk je trajal 4–6 ur dnevno. Ostali čas (poleti od 4.30, pozimi od 5.30 pa do 19.00) je potekala praksa (Letno poročilo deželne kmetijske šole v Št. Juriju ob juž. žel. 1910).

Šolsko leto se je po statutu začelo 1. novembra in je trajalo do konca avgusta. Po končanem šolskem letu so opravljali javni izpit iz vseh strokovnih predmetov (Štatur in učni načrt štajerske deželne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom v Št. Juriju ob južni železnici. Gradec, 1910).

Učiteljski tečaj na poljedelski šoli v Št. Juriju ob južni železnici.

Vzporedno z zahtevo po kmetijski šoli se je pojavila tudi zahteva po gospodinjski šoli. Poslopje za gospodinjsko šolo so dogradili šele 1931, v letu 1932 pa se je začel pouk na gospodinjski šoli. Od leta 1910 pa do 1932 je bil organiziran gospodinjski tečaj. Namen tečaja je bil, da se kmečka dekleta primerno pripravijo na svoj prihodnji poklic kot gospodinje, da bodo sposobne sodelovati pri razvoju kmetijstva, tako pri proizvodnji, posebno pa pri umni uporabi pridelkov. One naj bodo zmožne

konzum pridelkov primerno urejevati in učinek istih povišati. Znati morajo pa tudi, kako naj gospodinja rešuje svoje važne naloge glede blagra rodbine in družine (Naše kmetijske šole. 1980, str. 15, Šolska kronika živinorejske šole, str. 9).

Prvi gospodinjski tečaj se je pričel 19. septembra 1910 in je trajal do 29. oktobra istega leta. Prijavilo se je kar 50 deklet. Sprejeli so jih le 15. Vse so bivale v internatu (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 35). Poleg gospodinjskih tečajev so organizirali tudi knjigovodske, sadjarske, vrtnarske, in travniške tečaje za pridelovanje vrtnin.

Po nekaj letih delovanja je prva svetovna vojna (1914–18) prekinila šolsko delo. Šola se je spremenila v zavod »Dom Rdečega križa za vojake rekonvalescente«, od časa do časa se je naselila v njem vojska, krajši čas pa je šola nudila zatočišče ljudski šoli, ker je poslopje le-te zasedla vojska. Pripravili so 54 postelj za rekonvalescente, 3 za žensko strežno osebje in 4 za vojake sanitetnike. Prvi ranjenci so prišli 14. oktobra 1914. Do konca leta 1915 jih je bilo sprejetih 511. Med letom 1916 je bilo sprejetih še 451 bolnikov.

Številna dela v šoli je od leta 1915 pomagalo opravljati 30 ruskih ujetnikov (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 54).

Med I. svetovno vojno je bila na šoli bolnišnica. Fotografija je posneta v obednici, kjer je dvigalo iz kuhinje.

ŠOLA V OBDOBJU 1918–1945

Od leta 1914 do 1918 v šoli ni bilo pouka, redni pouk se je začel spet 7. januarja in je trajal do 5. oktobra 1918, ko je potekal tečaj za kmečke fante. Opravilo ga je 11 gojencev.

11. novembra 1918 se je začel tečaj za kmečke mladeniče, na katerega je bilo sprejetih 28 kandidatov. Uspešno ga je opravilo 18 kandidatov (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, šol. leto 1918/19). V ta tečaj so se na željo Komisije za preskrbo vračajočih se vojnikov v Ljubljani vpisali tudi invalidi. Vstopilo jih je pet, vendar so se kmalu izpisali, ker niso bili za ta poklic, razen enega, ki je tečaj dokončal.

Leta 1918 je zavod v svojo upravo prevzela Narodna oblast SHS, predstavništvo za kmetijstvo (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939, šolsko leto 1918/19).

Konec leta 1918 je Avstro-Ogrska razpadla, nastale so nove države. Naše ozemlje je bilo najprej vključeno v Državo Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki se je nato s Kraljevino Srbijo združila v Kraljevino SHS (90 let Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur, 2000, str. 14).

Učiteljski zbor.

Učni program se v prvem šolskem letu 1918/19 v Kraljevini SHS sprva ni spremenil, le v drugem polletju so se pomnožile učne ure s čebelarstvom, vinarstvom in kletarstvom, namesto nemščine pa so uvedli srbohrvaščino (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939, šolsko leto 1918/19).

Srbohrvaščina je bila v učnem programu do šolskega leta 1924/25. V šolskem letu 1936/37 so uvedli še zemljepis in zgodovino. Pokazalo se je, da je bil predmet zelo koristen za splošno izobrazbo.

30. maja 1924 je umrl ravnatelj šole Ivan Belle. Za začasnega vodjo je bil imenovan strokovni učitelj ing. Franjo Kropivšek. 18. oktobra 1925 je bil imenovan za v. d. direktorja Valentin Petkovšek.

Šolsko leto se je do leta 1926 začinjalo z novembrom in je trajalo do konca avgusta. Tako sta med dvema šolskima letoma ostala prosta dva meseca. Ta čas so izrabili za 6-tedenski gospodinjski tečaj za kmečka dekleta. Leta 1920 so šolsko leto podaljšali na 11 mesecev. Začelo se je z novembrom in končalo septembra. Šolsko leto 1926/27 se je začelo drugi teden oktobra in je trajalo do konca septembra. Tako je ostalo do leta 1934, ko se je šolsko leto končalo 15. septembra, novo (1934/35) pa se je začelo 23. septembra in končalo 31. avgusta 1935. Od takrat se je vsako šolsko leto začelo v drugi polovici septembra in končalo konec avgusta (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 48, Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909–1939, šolsko leto 1934/35).

V nedeljo, 6. julija 1930 je šola praznovala 20-letnico ustanovitve. Povabljeni so bili vsi

absolventi, učitelji, inštruktorji in predstavniki oblasti. To je bilo tudi prvo srečanje za absolvente in bivše učitelje od ustanovitve šole (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939).

Avgusta 1935 je bilo veliko zborovanje Zveze absolventov kmetijskih šol in gospodarjev. Organizirali so tudi proslavo ob 25-letnici obstoja zavoda (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909–1939, šol. l. 1934/35).

Že leta 1930 so bila razpisana gradbena dela za izgradnjo nove gospodinjske šole pri zavodu. Gradnja se je pričela jeseni 1930, konec leta 1931 pa je bilo poslopje gospodinjske šole dokončano. 7. februarja 1932 je bila blagoslovitev in slovesna otvoritev poslopja gospodinjske šole. Mariborski škof dr. Ivan Jožef Tomažič je ob nagovoru blagoslovil šolo v navzočnosti bana dr. Marušiča, podbana dr. Pirkmajerja, načelnika kmetijskega oddelka banske uprave inž. J. Zidanška, okrajnega načelnika Hubada, župana trga Šentjur Čretnika, župana mesta Celje dr. Goričana, državnega poslanca za okraj Celje Prekorška, ravnateljico gospodinjske šole Elzo Premrou, ravnatelja kmetijske šole inž. Valentina Petkovška, kateheta Zupaniča, učiteljev, učencev, tržanov in okoličanov.

Uredilo se je skupno poslovanje in kuhinja za obe šoli.

Leta 1932 je bila iz gospodinjske šole premeščena voditeljica Jela Premrou. Na to mesto je bila imenovana Terezija Knez Goričan, kot pomočnica pa Mira Kolarič (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939, Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 56–58).

Prvo šolsko leto gospodinjske šole je trajalo od 3. februarja 1932 do 27. avgusta 1932.

Drugo šolsko leto gospodinjske šole je trajalo od 3. novembra 1932 do 12. avgusta 1933.

Tretje šolsko leto gospodinjske šole je trajalo od 2. oktobra 1933 do 20. julija 1934 (Kronika 1933/34).

Četrto šolsko leto gospodinjske šole je trajalo od 17. septembra 1934 do 13. julija 1935.

Peto šolsko leto gospodinjske šole je trajalo od 17. septembra 1935 do 15. julija 1936, takrat je šola prenehala z delovanjem in se preselila v Svečino pri Mariboru (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939, Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 9).

Razen izobraževanja kmečkih fantov in deklet je bila naloga šole tudi izvajanje različnih tečajev.

Leta 1919 so organizirali od 9. septembra do 18. oktobra gospodinjski tečaj, ki se ga je udeležilo 18 deklet, enak tečaj so organizirali tudi leta 1928. Tega se je udeležilo 26 deklet.

V šolskem letu 1921/22 sta bila organizirana tečaja za izdelovanje sira ter tečaj za vlaganje in vkuhanje sadja.

Junija 1923 je bil organiziran enodnevni tečaj za preizkušnjo kmetijskega orodja.

Košnja leta 1925.

Marca 1925 je potekal dvodnevni tečaj za cepljenje, precepljanje in gnojitev sadnega drevja. Enak tečaj so organizirali tudi leta 1927,

najprej za učitelje, v marcu pa tudi za kmečke fante in absolvente šole.

Septembra 1926 je potekal dvodnevni tečaj za uporabo sadja. Udeležilo se ga je preko 80 kmečkih deklet in gospodinj.

Aprila 1927 je potekal dvodnevni vrtnarski tečaj za učiteljice, organizirali pa so ga tudi za kmečka dekleta in žene. Enak tečaj so organizirali tudi v letih 1928, 1929, 1930, 1933 in 1936. Marca 1927 je bil dvodnevni mlekarski in sirarski tečaj, ki se ga je udeležilo 30 kmečkih deklet.

V letih 1927, 1929, 1932, 1934 in 1935 je bil organiziran tečaj za učitelje kmetijsko-nadaljevalnih šol. Trajal je več tednov.

Aprila 1928 je bil organiziran dvodnevni sadjarski in dvodnevni čebelarški tečaj, maja pa še enodnevni tečaj za poletna čebelarska dela. Čebelarški tečaj je bil organiziran tudi leta 1933 in 1934. Čebelarske tečaje sta do leta 1915 vodila učitelj Miloš Levstik in sodnik dr. Anton Zdolšek, od leta 1925 do 1930 upokojeni poštni kontrolor Kosi, po letu 1930 pa župnik Peternel. Marca 1929 sta bila organizirana dvodnevni živinorejski tečaj in enodnevni mlekarski tečaj, aprila pa enodnevni sadjarski tečaj (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909–1939, šolsko leto 1928/29).

Med tečaje na kmetijski šoli v Šentjurju je spadal tudi trimesečni zimski kmetijski tečaj v Šentvidu pri Grobelnem. Trajal je od 8. decembra 1929 do 23. februarja 1930. Predavanja so bila trikrat na teden v učilnici šentviške osnovne šole (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939).

Marca 1930 je bil organiziran enodnevni tečaj za izdelovanje satnic, aprila tridnevni mlekarski tečaj in štiridnevni tečaj za kontrolne asistente za živinorejske organizacije. Ta tečaj so dvakrat organizirali tudi v letu 1932 (Kronika kmetijske

šole v Št. Jurju ob južni železnici, 1909–1939, leto 1930).

Otvoritev Gospodinjske šole leta 1932.

Učenke Gospodinjske šole pri živinorejski praksi.

Šolska sirarna.

Junija 1930 in aprila 1931 je bil organiziran enodnevni tečaj za cepljenje in precepljevanje šmarnice (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob

južni železnici, 1909–1939, šolsko leto 1930/31).
 Aprila 1932 je bil organiziran higienski tečaj na gospodinjski šoli za gojenke, gojence in okoličane, decembra pa sta bila dva tečaja za molzne kontrolorje ter za travništvo in pridelovanje krme.

Učenci in učitelji Kmetijske šole v šolskem letu 1930/31.

V marcu in aprilu 1933 sta bila dva 6-dnevna sadjarska tečaja za cestarje, septembra pa dva dvodnevna tečaja za konzerviranje sadja in zelenjave.

V letu 1934 so organizirali dvodnevni tečaj za molzne kontrolorje, šestdnevni tečaj za praktične molzače, tečaj za rez v vinogradu, ki je bil organiziran tudi leta 1935, dvodnevni tečaj za absolvente šole, enega dvodnevnega in dva šestdnevna tečaja za travniške pomočnike.

Učna kuhinja.

Januarja 1935 se je začel kuharski tečaj za okoliška dekleta in žene. Marca je potekal travniški tečaj, ki je bil organiziran tudi v letih 1936, 1937, 1938 in 1939.

Februarja 1938 in 1939 je potekal tridnevni rodovniški tečaj, julija 1938 pa drenažni tečaj za predelovalce pri melioracijah.

Aprila, junija in septembra 1929 so potekali tečaji za sadjarske pomočnike, v septembru pa tudi tečaj za sušenje sadja (90 let Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur, 2000, str. 15–16, (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 50–54).

V letih 1918–1941 se je posestvo šole povečalo. Okoli leta 1921 je bilo na Boču dokupljenega še nekaj gozda, tako da je zemljišče na Boču merilo 92,57 ha (od tega 84,5 ha gozda). Leta 1931 so dokupili neposredno ob trgu Šentjur 3,18 ha travnika, leta 1933 pa 1,56 ha vinogradniškega zemljišča na Vrhu pri Šmarju. Z drenažo in izsuševanjem so izboljšali 14 ha zemlje ob Slomu in Voglajni.

Šolsko posestvo v bližini zavoda je leta 1935 skupaj merilo 51,60 ha, s pašnikom in gozdnim posestvom na Boču (92,57 ha) pa 144,17 ha.

Na šolskem posestvu je bilo:

- ☛ 10–12 ha polja,
- ☛ 1 ha zelenjavnega vrta s cvetličnim vrtom,
- ☛ 1 ha vrta za pritlično drevje,
- ☛ 0,6 ha drevesnice,
- ☛ 16 ha travnikov,
- ☛ 4 ha sadovnjakov,
- ☛ 1,5 ha vinograda,
- ☛ 15,5 ha gozda

(Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 68).

Od začetka, to je od leta 1909, pa do propada Avstroogrske je bila šola podrejena štajerskemu deželnemu odboru v Gradcu. Z odlokom št. 315 z dne 2. 12. 1918 je prevzela Narodna vlada SHS šolo v svojo upravo (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909–1939, šolsko leto 1918/19).

Od začetka novembra 1918 do 1. aprila 1923 je bila podrejena pokrajinski vladi za Slovenijo v Ljubljani, od 1. aprila 1923 do 1. aprila 1928 pa ministrstvu poljoprivrede i voda v Beogradu, od 1. aprila 1928 do 15. novembra 1929 oblastnemu odboru v Mariboru, od 15. novembra 1929 do aprila 1941 pa kraljevski banski upravi, oddelku za kmetijstvo v Ljubljani (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909–1939, šolsko leto 1929).

V šolskem letu 1926/27 je stopila v veljavo uredba kmetijskega ministrstva, po kateri so bile kmetijske šole dvozimske ali enoletne specialne. Zavod je dobil ime Specialna živinorejsko-poljedelska šola (Prispevki k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. 1967, str. 76).

5. februarja 1936 je bil Valentin Petkovšek, ravnatelj kmetijske šole, imenovan za sreskega kmetijskega referenta v Murski Soboti, zato je zapustil zavod, ki ga je vodil od šolskega leta 1925/26. Upokojeni ravnatelj Kmetijske družbe v Ljubljani inženir Rado Lah je bil 15. februarja 1936 imenovan za honorarnega ravnatelja šole (Kronika kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909–1939 šolsko leto 1935/36).

Šola se je v letu 1936 deloma reorganizirala in sicer tako, da se je poleg enoletne šole uvedla še zimsko šola, z dvema zimskima semestroma. Pouk v enoletni in zimski šoli je redno potekal do 2. aprila 1941, ko so odšli učenci na velikonočne počitnice, vrnil pa se niso, saj je v

tem času zavod zasegel okupator (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 10).

Učenci kmetijske šole med leti 1936 in 1941.

Ravnatelj Rado Lah je bil izgnan na Hrvaško, učitelj Franjo Koprivšek v Srbijo, inženir Marolt in Adamič pa v Ljubljano. Jeseni 1941 je bil za ravnatelja imenovan Reinhardt Budaker. Otvorila se je enoletna kmetijska in gospodinjska šola v nemškem jeziku. Pouk je potekal do 12. avgusta 1944, ko je partizanski odred odvedel ravnatelja šole Budakerja na zaslišanje in ga po dveh dneh izpustil pod pogojem, da Nemci v 24 urah zapustijo šolo. Nemci so šolo res zapustili, s sabo pa so odpeljali ves šolski inventar, gojenci pa so se morali preseliti na kmetijsko šolo v Sielberberg. Šolo so prenesli v Grottenhof pri Gradcu. V izpraznjeni šoli se je uredila partizanska vojaška bolnišnica (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 10, 11).

Aprila 1945 se je skozi šentjursko območje umikala nemška armada. Šolsko posestvo je bilo skoraj popolnoma opustošeno. Z nemško vojsko se je umaknila tudi vojaška bolnica.

Okupator je bil premagan in nastala je nova svobodna Jugoslavija. 10. maja 1945 sta tovariša Skale in Korbar prevzela šolo od nemškega vojaštva. Posestvo je bilo zanemarjeno, šola

brez svojega pohištva in inventarja. Od začetka šole leta 1909 do leta 1941 je šolo uspešno končalo 792 učencev, v letniku

1940/1941 pa 34 učencev zaradi vojne šole ni končalo (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 10–12).

ŠOLA V OBDOBJU 1945–1997

Rednih kmetijskih šol po osvoboditvi 1945 ni bilo. Potekala je obnova zgradb, inventarja in posestev, ki so služila kot učne delavnice bodočih kmetijskih proizvajalcev.

V novih razmerah je kmetijska šola dobila novo družbeno vlogo. Z novo družbeno ureditvijo je prišlo do sprememb tudi na področju šolstva. Šolo je prevzela Narodna vlada, ministrstvo za kmetijstvo in 2. julija 1945 za organizacijo postavilo inženirja Josipa Butinarja (marca 1946 je bil premeščen na ministrstvo za kmetijstvo). 14. avgusta 1945 je bil imenovan za strokovnega učitelja Anton Pregelj, 1. oktobra 1945 pa je bil imenovan za upravitelja šole ing. Franjo Kropivšek (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, šolsko leto 1961/62).

Na šoli so najprej organizirali zelenjadarski tečaj (od jeseni 1945 do marca 1946), ki ga je obiskovalo in dokončalo 22 tečajnikov. Vodil ga je Franjo Vardjan.

V letu 1947 se je šola preoblikovala v državno živinorejsko šolo. Trajala je eno leto. V šolskem letu 1946/47 je bil upravitelj šole ing. Kropivšek Franjo, leta 1947 pa je bil na to mesto imenovan inženir Dolfe Cizej (ki je ostal na tem mestu do šolskega leta 1955/56, nasledil ga je inženir Anton Jenšterle), strokovna učitelja sta bila Stane Češarek in Emilija Češarek. Vpisalo se je 49 gojencev, od tega 11 deklet. Kasneje so se vpisali še 4 gojenci iz Slovenske Koroške, ki so bili poslani od Prosvetne zveze v Celovcu, nekaj jih je med šolskim letom izstopilo, tako da

je šolo končalo 46 učencev. Zaključni izpiti so bili od 28. do 30. 6. 1948, opravilo jih je 44 gojencev (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

V šolskem letu 1949/50 je bila enoletna šola ukinjena, namesto nje pa so bili organizirani trimesečni tečaji za živinorejske brigadirje kmetijskih obdelovalnih zadrug. Namen tega je bilo, da se usposobi čimveč tečajnikov. Izpeljali naj bi se trije tečaji, vendar sta bila izpeljana samo dva. Za tretjega je bilo zaradi spomladanskega dela premalo prijav.

Od leta 1947 do junija 1950 so organizirali tudi šesttedenske tečaje za polkvalificirane in kvalificirane delavce.

S šolskim letom 1950/51 se je šola preoblikovala v dvoletno živinorejsko šolo. V 1. letnik se je vpisalo 39 učencev, konec oktobra je bilo stanje 35 učencev. V tem letu je šola praznovala 40 let obstoja. Priredili so proslavo in razstavo, katero je pohvalilo tudi ministrstvo za kmetijstvo.

S šolskim letom 1953/54 (odločba z dne 14. 9. 1953) je šola zopet postala enoletna. Ustanovila se je Splošna kmetijska šola. Z odločbo z dne, 18. februar 1954 se je ustanovila tudi enoletna Kmetijsko gospodinjska šola. V Šentjurju sta ponovno začeli delovati obe šoli kot nekoč, prilagojeni novi družbeni ureditvi z namenom vzgoje naprednih kmetovalcev in gospodinj ter kvalificiranih kmetijskih delavcev. Ustanovitev obeh šol je bila velika pridobitev za kraj ter za

napredek in razvoj kmetijskega gospodarstva v širšem slovenskem merilu (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Vpisalo se je 24 učencev na kmetijsko in 22 učenk na gospodinjsko šolo. Pouk se je pričel 1. oktobra 1953 in končal 16. junija 1954.

Ravnateljstvo šole je prevzel direktor Kmetijskega posestva ing. Dolfe Cizej, ki je bil tako predstojnik učnih zavodov in direktor Kmetijskega posestva kot samostojnega obrata. Upravnica gospodinjske šole je postala Mira Medved (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, str. 23).

Predmetnik kmetijske šole:

- ☞ splošni predmeti: slovenščina, računstvo s knjigovodstvom, državna in družbena ureditev, moralna vzgoja in telesna vzgoja;
- ☞ strokovni predmeti: biologija, kemija, fizika z mehaniko, živinoreja, mlekarstvo, poljedelstvo, travništvo, sadjarstvo z vinogradništvom, vrtnarstvo, gozdarstvo in organizacijo kmetijske proizvodnje.

Predmetnik gospodinjske šole:

- ☞ splošni predmeti: enako kot kmetijska šola;
- ☞ strokovni predmeti: gospodinjstvo, hranoslovje, nega dojenčka, poljedelstvo, vrtnarstvo, cvetličarstvo, prašičereja, perutninarstvo, mlekarstvo, serviranje in lepo vedenje. Praktični del pouka je obsegal: kuhanje, šivanje, vsa gospodinjska dela ter drobna kmetijska dela v zvezi s kmetijskim gospodinjstvom.

Zaključne izpite je opravilo 23 učencev na kmetijski in 19 učenk na gospodinjski šoli (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Predavatelji kmetijske šole:

- ☞ ing. Dolfe Cizej: ravnatelj šole, direktor državnega posestva, poučeval je živinorejo;
- ☞ Jernej Borovnik: strokovni učitelj za predmete poljedelstva;
- ☞ ing. Anton Jenšterle: učitelj za sadjarstvo z vinogradništvom;
- ☞ Izidor Horvat: pedagoški vodja in učitelj splošnih predmetov.

Predavateljice gospodinjske šole:

- ☞ Mira Medved: upraviteljica šole, učiteljica gospodinjstva, vzgoje in nege otroka, hranoslovja s teorijo kuhanja, mlekarstva in praktični pouk kuhanja;
- ☞ Terezija Lipičnik: prevzela pouk ročnih del in šivanja;
- ☞ Terezija Brglez: strokovna učiteljica za predmete poljedelstvo, vrtnarstvo, cvetličarstvo, serviranje, telesna vzgoja; ter praktični pouk, poljedelstvo, vrtnarstvo, pogrinjane miz, serviranje, hišna gospodinjska dela in likanje;
- ☞ Anica Tušar: učiteljica biologije, družbene ureditve, svinjereje, perutninarstva, zajčjereje ter učiteljica splošne gospodinjske prakse (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, šolsko leto 1953/54).

Učenci kmetijske šole med leti 1936 in 1941.

V šolskem letu 1954/55 se je pričel pouk 15. septembra, vpisanih je bilo 27 učencev na kmetijski in 32 učenk na gospodinjski šoli.

Prvo polletje se je končalo 15. januarja 1955, drugo se je pričelo 1. februarja. Pouk se je končal 18. junija, učenci so imeli nato teden dni za pripravo na izpit. Na zaključni izpit je pristopilo 24 učencev kmetijske šole, eden jih ni opravil, na gospodinjski šoli pa je pristopilo na zaključni izpit 28 učenk.

V okviru zavoda se je tudi formalno formirala ustanova »Internat kmetijske in gospodinjske šole«. Za upravnika je bil postavljen Izidor Horvat, ekonom pa je bil Albin Svetelšek, ki je hkrati prevzel tudi knjigovodstvo in administracijo. Z letom 1955 je internat dobil lasten proračun, uredilo pa se je tudi vprašanje vzgojiteljev. Pri fantih je delo prevzel Anton Jenšterle, pri dekletih pa sta se tedensko menjavala Mira Medved ter Terezija Brglez. Kuhinja internata se je ločila od menze delavcev na posestvu, saj je lahko služila tudi kot učna kuhinja učenkam gospodinjske šole. Kuhinjo je vodila Mira Medved, pomočnica pa je bila Štefanija Orož, absolventka šole.

V polletnem odmoru je bil enotedenski tečaj za mlečne kontrolorje in za trgovske nameščence zadrug. Učiteljice gospodinjske šole so v polletnem odmoru obdelale gradivo iz gospodinjstva na šoli s praktično kuho. Gospa Medved je tekom šolskega leta vodila dva 2-dnevna tečaja za konzerviranje (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, šolsko leto 1954/55).

Šolsko leto 1955/56 je bilo polno sprememb, ki so bistveno vplivale na razvoj in rast zavoda. V začetku šolskega leta je bil objavljen nov predmetnik za splošne kmetijske šole. Določal je, da traja šolsko leto od 6. 9. do 30. 7., v času med 15. in 30. julijem imajo učenci obvezno

prakso, potem opravijo zaključne izpite. Izšel je tudi učni načrt za strokovne predmete.

Na gospodinjski šoli sta bila predmetnik in učni načrt enaka kot prejšnja leta. Predavateljski zbor pa je sam izvršil določene prilagoditve.

Prevoz učencev na prakso z Unimogom, 1951.

Kmetijska šola:

V prvem polletju je bil poudarek na teoretičnem pouku s 26 urami tedensko in 18 urami prakse. Drugo polletje se je pričelo 1. aprila z novim urnikom, po katerem sta bila torek in petek dneva prakse. Pouk je trajal do 28. junija, ko so učenci dobili razredna spričevala. Od 1. do 25. julija so imeli po 2–3 ure seminar in priprave na izpite. Na zaključne izpite je pristopilo 30 učencev. Vsi so jih opravili.

Gospodinjska šola:

V 1. polletju je bilo razmerje med teoretičnim in praktičnim poukom 32:23, v 2. polletju pa 24:32. Zjutraj sta bili dve uri pouka, potem so učenke odšle na prakso, popoldne pa je bil zopet teoretični pouk od 14.30 do 17.45. K zaključnim izpitom je pristopilo 29 učenk, dve sta imeli popravne izpite.

Opravljene so bili tudi nekateri tečaji, in sicer: tridnevni tečaj za kolinjenje, učiteljice pa so imele dva 14-dnevna tečaja za pripravo zdrave prehrane (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Z odločbo Občinskega ljudskega odbora z dne 26. januarja 1956 se je ustanovil kmetijski šolski zavod »Kmetijska šola Šentjur pri Celju«.

Zavod je obsegal:

- ☞ Splošno kmetijsko šolo,
- ☞ Kmetijsko gospodinjsko šolo,
- ☞ Internat obeh šol,
- ☞ Šolsko posestvo.

Ustanovitelj zavoda je postala občina. Šoli sta ostali na proračunu, posestvo in internat sta bili ustanovi s samostojnim financiranjem.

Državni kmetijski obrat s sedežem na šoli se je razpustil, posestvi Slom in Loka sta se osamosvojili, šentjurski del pa je pripadal šoli. Reorganizacija je stopila v veljavo s 1. julijem 1956. Uvedeno je bilo družbeno upravljanje.

Občinski LO je potrdil tudi Pravilnik o poslovanju zavoda.

Konstituiral se je šolski odbor (1. seja 13. aprila): Norbert Kincl, tajnik obč. LO kot predsednik, ing. Dolfe Cizej, ravnatelj zavoda, Mira Medved, upravnica gospodinjske šole, Izidor Horvat, upravnik internata, ing. Anton Jenšterle, zastopnik učiteljskega zbora, Franc Pečar, zastopnik KZ Šentjur, Jožica Ojsteršek, zastopnica staršev, Alojzij Senovršnik, učenec, zastopnik učencev.

Kot operativni organ upravljanja se je formiral strokovni svet: ing. Dolfe Cizej, predsednik, kot predstojnik zavoda, Mira Medved, upravnica gospodinjske šole, Izidor Horvat, upravnik internata, ing. Anton Jenšterle za učiteljski zbor, Jože Gaberšek, računovodja in vodja pisarne, Franc Knez, zastopnik sindikata.

Posestvo ni bilo zaokroženo, ampak sestavljeno iz več kompleksov, od katerih je bil največji okoli šole. Obdelovalne površine so služile predvsem dvema panogama, t.j. živinoreji in sadjarstvu (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962, šolsko leto 1955/56).

Stanje proizvodnih panog ob prevzemu posestva; šola je prevzela:

☞ vrt, njive	35,8136 ha
☞ travniki in pašniki	50,4588 ha
☞ sadovnjaki	11,5600 ha
☞ vinogradi	2,5918 ha
<hr/>	
SKUPAJ	100,3242 ha
☞ močvirje	0,2000 ha
☞ stavbišča	1,0000 ha
☞ najeta zemlja	5,5832 ha.

Ob koncu šolskega leta 1955/56 je bil ravnatelj šole in direktor posestva ing. Dolfe Cizej premeščen na OLO v Celje. Zato je nastala sprememba tudi v organih zavoda. Kot v.d. je ravnateljsko mesto prevzel ing. Anton Jenšterle, v drugi polovici leta 1956 je bil imenovan za direktorja zavoda.

Šolsko leto 1956/57 je bilo za šolo pomembno, saj je dobila 10 milijonov dinarjev kredita iz republiškega in okrajnega sklada za kadre, za popravila na zgradbah in prostorih, za instalacijo naprav, za nabavo opreme, strojev in inventarja. Krediti so bili odobreni junija 1956. Prav tako je zavod dobil investicijski kredit za investicije na posestvu. Dela so potekala še v šolskem letu 1957/58.

Zavod je bil organiziran tako, da je imel direktorja, ki je bil hkrati tudi upravnik splošne kmetijske šole in posestva, gospodinjska šola je imela svojo upraviteljico, prav tako tudi internat, pisarne pa je vodil vodja uprave.

V šolskem letu 1957/58 je odšla upraviteljica gospodinjske šole Mira Medved. Na njeno mesto pa je prišla Frančiška Bogataj (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Mlačev žita leta 1958.

Dvorišče posestva z gnojiščem leta 1959.

V šolskem letu 1958/59 so nastale v sistemu nižjega kmetijskega šolstva spremembe. Enoletna »Splošna kmetijska šola« je postala dvoletna »Živinorejska-sadjarska šola«, enoletna »Kmetijska gospodinjska šola« pa je postala triletna in se je izločila iz skupnega zavoda »Kmetijska šola Šentjur pri Celju« in postala popolnoma samostojna. Kmetijska šola Šentjur pri Celju je tako obsegala:

- ♥ živinorejsko-sadjarsko šolo,
- ♥ internat (v njem tudi učenke gospodinjske šole) in
- ♥ posestvo.

Pouk je obsegal teoretični in praktični del. Prvo polletje je trajalo 6 mesecev. Konec februarja 1959 so dobili učenci semestralna spričevala, nakar so 1. marca 1959 nastopili enoletno prakso na višje organiziranih posestvih v okraju. Po praksi, s 1. marcem 1960, so se učenci vrnili k teoretičnemu pouku.

Praktični pouk leta 1959.

Šola je dobila nov predmetnik, ki je obsegal:

- ☛ splošne predmete: slovenski jezik, računstvo in ureditev FLRJ;
- ☛ strokovne predmete: živinoreja, pripravljane krme, sadjarstvo, kemija, biologija, organizacija kmetijske proizvodnje, združništvo in veterinarstvo.

Poudarek je bil na živinoreji s pripravo krme in na sadjarstvu. Tem predmetom je bilo namenjenih največ ur.

Sprejetih je bilo 30 učencev, med njimi 4 dekleta (1 učenka in 1 učenec sta odšla med šol. letom). Starost učencev je bila med 16 in 27 let (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Stavba strojne delavnice leta 1959.

Šolski čebelnjak leta 1959.

Z odhodom učenk na prakso od 15. februarja do 15. marca so potekali tečajji, in sicer tečaj za učitelje, da so se izpopolnili za poučevanje novih predmetov na osnovnih šolah; tečaj iz gospodinjstva, ročnosti (tečaj je vodila gospodinjska šola) in tečaj za pripravljane na izpite kuhinjskega osebja, zaposlenega pri ustanovah z družbeno prehrano, za kvalifikacijo (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Pred gradnjo ograjenega vrta leta 1959.

Leta 1960 so šolo zaključili prvi absolventi dvoletne Živinorejsko-sadjarške šole, bilo jih je 24. Isto leto je šola svečano proslavila svojo 50-letnico obstoja, izdali so tudi zbornik. Obnovljeni sta bili fasadi obeh šolskih stavb, na posestvu pa je bil zgrajen nov hlev za molznice. V šolskem letu 1960/61 je bilo sprejetih 20 učencev. Zaradi proslave 50-letnice šole se je pouk pričel šele 14. septembra. Zaradi pomanjkanja prostorov in učnega kadra so se vsi vpisani usmerili v živinorejsko smer, sadjarške smeri to šolsko leto ni bilo. To leto je šola z uvedbo stopenjskega kmetijskega izobraževanja postala srednja kmetijska šola s prvima dvema letnikoma.

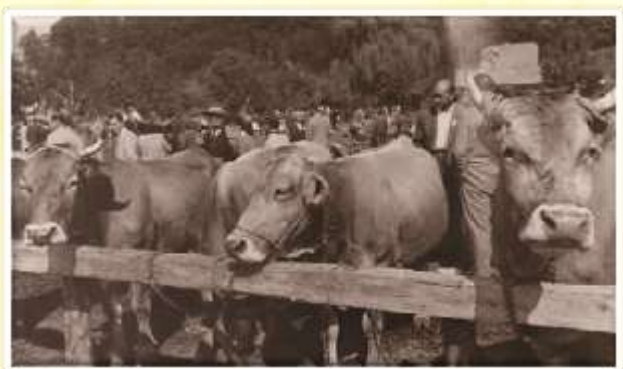
V predmetniku je bil uveden nov predmet, tuj jezik, povečalo pa se je tudi število strokovnih predmetov (živinoreja in proizvodnja krme). Praktični pouk je obsegal dnevno prakso v zavodu in šestmesečno strnjeno v kmetijskih obratih.

Povorka ob 50-letnici šole.

Veselica pod šolskim kozolcem ob okroglem jubileju šole.

Živinorejska razstava ob 50-letnici.

Internat je bil tudi to šolsko leto skupen za učence obeh šol (kmetijske in gospodinjske). Predstojnik zavoda ing. Anton Jenšterle je prevzel mesto upravnika internata, kar je pomenilo, da je bil en upravnik za vse tri enote

Mehanična delavnica leta 1960.

(Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Leta 1961 se je gospodinjska šola preselila na gostinsko šolo Celje.

V šolskem letu 1961/62 je šola prvič vpisala učence, ki so se odločili za nadaljevanje šolanja takoj po končani osnovni šoli, prej so se vpisovali starejši fantje in dekleta (Naše kmetijske šole. 1980, str. 34).

S 1. januarjem 1962 se je šola reorganizirala. Šolsko posestvo je z vsem inventarjem prešlo v posest Kmetijske zadruga Bodočnost s sedežem v Šentjurju. Šola z internatom je obdržala neposredno okolje šolskih stavb, terase in vrtarijo. Od zaposlenih je obdržala tiste, ki so bili zaposleni v šoli, v internatu in na vrtu. Poleg obeh šolskih stavb je obdržala še polovico stanovanjske stavbe pri cesti in zgradbe na vrtariji.

Istočasno je šola prešla v sestav Kmetijskega izobraževalnega centra v Celju, ki ga je ustanovila Okrajna kmetijska zbornica. Le-ta je prevzela polovico stroškov za Kmetijski izobraževalni center, ostalo polovico pa so prevzele občine, v katerih se šole nahajajo. V Kmetijski izobraževalni center so se združile Kmetijska šola v Šentjurju, Vrtnarska šola v Medlogu in Poljedelsko-hmeljarska šola v Vrbju. Dolžnosti v.d. direktorja centra je

prevzel ing. Anton Jenšterle, ki je ostal tudi ravnatelj Kmetijske šole v Šentjurju. V novi organizaciji je namreč Kmetijski izobraževalni center imel direktorja, vsaka od združenih šol pa še svojega ravnatelja.

Šola v Šentjurju je postala poklicna šola za izobraževanje kvalificiranih živinorejcev in se je preimenovala v Živinorejsko šolo (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

V tem šolskem letu se je vpisalo 19 učencev, od tega 6 deklet (15 jih je imelo 8, 2 po 7 in 2 po 6 razredov osnovne šole). Dva sta kmalu odšla, tako da je ostalo 17 učencev.

Učenci so prišli v šolo 4. septembra 1961, dan kasneje so si ogledali posestvo, 6. septembra pa se je pričel pouk. Trajal je do 5. februarja 1962, ko je bilo konec 1. polletja. 1. aprila 1962 so učenci nastopili šestmesečno prakso. Zaradi reorganizacije so prvič vsi učenci opravljali prakso v šoli, torej v Kmetijski zadrugi Bodočnost, na bivšem posestvu šole in ne v kmetijskih obratih. Praksa je bila sistematična pod vodstvom predavateljev oziroma vzgojiteljev. 2. letnik je pričel s poukom 4. novembra 1961. Pouk je trajal do 16. junija 1962. Zaključni izpiti so bili 25. in 26. 6. 1962, opravilo jih je 18 učencev (Šolska kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948–1962).

Pomembne spremembe v organizaciji pouka je prineslo šolsko leto 1965/66. Vpis na poklicni šoli se je iz leta v leto zmanjševal, pojavila pa se je potreba po izobraževanju bodočih kmečkih gospodarjev, zato so v šoli odprli oddelek za kmetovalce. Tako sta v šolskem letu 1965/66 v šoli delovali:

- živinorejska šola, ki je bila dvoletna in

- šola za kmetovalce, ki se je najprej imenovala Šola za kooperante ali kmečke proizvajalce.

V šoli za kooperante so bile upoštevane vse kmetijske panoge. Pouk je bil samo v zimskih mesecih (teoretičen in praktičen), poleti pa so učenci opravljali prakso na domačem posestvu (Šolska kronika Kmetijske šole v Šentjurju pri Celju, 1962–1973).

Po ukinitvi poklicne Poljedelske šole v Vrbju so s šolskim letom 1967/68 v poklicni živinorejski šoli v Šentjurju uvedli več ur poljedelstva, travništva, zato se je šola interno preimenovala v Živinorejsko-poljedelsko šolo. Poleg te je še vedno delovala šola za kmetovalce (kooperante). Predstojništvo kmetijske šole v Šentjurju je prevzel ing. Branko Resman, ki jo je vodil do leta 1978 (Šolska kronika Kmetijske šole v Šentjurju pri Celju, 1962–1973).

Na 4. seji sveta Kmetijskega izobraževalnega centra junija 1968 je bilo sklenjeno, da bi bilo primerno ponovno uvesti kmetijsko-gospodinjsko šolo v Šentjurju, ki bi delovala kot oddelek Šole za kmetovalce. Vpis v 1. letnik naj bi bil v šolskem letu 1968/69 in tako so to šolsko leto delovale:

- poklicna živinorejska-poljedelska šola (ker se je vpisalo samo 7 učencev, 1. letnika ni bilo),
- šola za kmetovalce in
- šola za kmetovalce - oddelek za gospodinje (pouk je trajal od 23. 9. 1968 do 23. 3. 1969).

V šolskem letu 1969/70 je zaradi slabega zanimanja za šolanje v poklicni živinorejski-poljedelski šoli delovala le šola za kmetovalce in sicer:

- oddelek za kmetovalce in

☛ oddelek za gospodinje (Šolska kronika Kmetijske šole v Šentjurju pri Celju, 1962–1973).

V šolskem letu 1970/71 se je število učencev nekoliko povečalo, v šoli za kmetovalce sta bila dva oddelka prvega in dva oddelka drugega letnika. V šoli za kmetovalce, oddelek za gospodinje, pa sta bila 1. in 2. letnik gospodinj. To leto je obiskovalo šolo za kmetovalce 95 fantov, gospodinjski oddelek pa 50 deklet. Ob zaključku šolskega leta so v šoli prvič pripravili razstavo ročnih del (Šolska kronika 1962/73, Lešnik: Praktično delo na kmetijah. V Kmečki glas 24. 2. 1971, str. 21).

Leta 1971 je bilo ustanovljeno Društvo absolventov kmetijskih šol, ki še danes ohranja stike z vsemi, ki so zaključili to šolo, hkrati pa organizira dodatna strokovna predavanja in ekskurzije. Ustanovili so društvo absolventov šol za kmetovalce (V: Kmečki glas, 27. 1. 1971).

V šolskem letu 1971/72 je Kmetijska šola Šentjur na pobudo treh koroških občin odprla dislociran oddelek za kmetovalce na Muti. Vodil ga je Borut Šeško (Šolska kronika Kmetijske šole v Šentjurju pri Celju, 1962–1973).

Leta 1972 je šola skupno s Kmetijskim kombinatom Šentjur investirala v modernizacijo hleva za molznice, ki je bil zgrajen leta 1960. Šola je kupila molzno napravo, opremo za mlekarno in hlevska stojišča. Stavbo in odplakovalni sistem pa je uredil Kmetijski kombinat Šentjur (Naše kmetijske šole. 1980, str. 35).

V šolskem letu 1973/74 se je Kmetijski izobraževalni center preimenoval v Kmetijski šolski center Celje. Urejena je bila garaža za kmetijske stroje v lasti šole.

Junija 1974 je Kozjansko prizadel hud potres. Šola v Šentjurju ni bila huje poškodovana, tako

da na stavbah niso bila opravljena večja obnovitvena dela.

V začetku šolskega leta 1975/76 je dal odpoved ing. Jenšterle Anton, direktor Kmetijskega šolskega centra Celje. Za v.d. direktorja je bil imenovan ing. Branko Resman. 1. januarja 1976 pa je bil imenovan na mesto direktorja ing. Marijan Drobne, predstojnik Kmetijske šole v Šentjurju pa je ostal ing. Branko Resman. Junija 1978 je bila kot v.d. predstojnika šole v Šentjurju imenovana ing. Nevenka Cmok, v začetku šolskega leta 1978/79 pa kot predstojnica (Šolska kronika Poklicne šole za kmetovalce, Šentjur 1973–1980).

Oktobra 1978 sta Kmetijski šolski center Celje in TVD Partizan podpisala sporazum o uporabi asfaltiranega igrišča pri stavbi gospodinjske šole v Šentjurju. Finančno pomoč so poleg TVD Partizan zagotovili telesno kulturna skupnost v občini Šentjur, nekatera šentjurska podjetja ter učenci in zaposleni s svojim delom. Otvoritev igrišča je bila 22. maja 1979 (Šolska kronika Poklicne šole za kmetovalce, Šentjur 1973–1980).

Sprejem Titove štafete leta 1979.

Junija 1979 je šolske stavbe in nasade prizadela huda ujma s točo.

Učenci so prekladali premog – leto 1979.

V maju 1979 je bil izdelan program prostorskih in investicijskih potreb Kmetijske šole Šentjur. Program, ki je bil v skladu s programom reforme srednjega šolstva, je bil dopolnjen oktobra 1981, dokončno pa je bil izdelan februarja 1982. Kmetijski šolski center Celje, enota Šentjur je prišla v srednjeročni program za izgradnjo novega doma. Ob tem bi se sprostile prostorske zmogljivosti za nemoteno delo splošnega programa usmerjenega izobraževanja kmetijske usmeritve (Podjed: Za večjo zmogljivost. V: Novi tednik 25. 9. 1980).

Učenci dvoletne kmetijske šole z učitelji leta 1980.

Na osnovi tega programa so bili izdelani idejni projekti za vse faze modernizacije in izgradnje ter glavni projekt.

Izobraževalna skupnost Slovenije je na svoji skupščini 28. julija 1982 sprejela sklep o soglasju

k investicijskemu programu in o sofinanciranju investicije izgradnje dijaškega doma Kmetijskega šolskega centra Celje, z lokacijo v Šentjurju.

Z gradnjo dijaškega doma so istočasno gradili tudi vezni hodnik med kmetijsko in gospodinjsko šolo. Skupna površina novozgrajenega objekta je znašala 1950 m² (Šolska kronika Poklicne šole za kmetovalce Šentjur 1973–1980).

V šolskem letu 1979/80 je kmetijska šola še vedno izobraževala za poklic kmetovalec in kmetovalka gospodinja. Šolanje se je zaključilo po dveh letih. V jesenskem in zimskem času je potekal teoretični pouk, nato so bili učenci na praksi na domačem posestvu in na usmerjenih kmetijah. V 2. letniku so učenci zaključili izobraževanje z zaključnim izpitom, teoretični del so opravili v aprilu, praktični pa v juniju.

Učenci so imeli možnost nadaljevati šolanje na tehniški kmetijski šoli, ki je določila pogoje za prestop. Med šolanjem so imeli učenci možnost opraviti traktorski izpit (Šolska kronika Poklicne šole za kmetovalce Šentjur 1973–1980, Naše kmetijske šole. 1979, str. 26, 27).

V tem šolskem letu je šola dobila dovoljenje za vpis v program usmerjeni kmetovalec ali gospodinja. Pogoj za vpis je bil, da imajo kandidati zaključenih najmanj šest končanih razredov osnovne šole. Pouk je trajal eno leto, od 1. septembra do 20. junija.

19. junija 1980 je Kmetijski šolski center s Kmetijsko šolo v Šentjurju dobil verifikacijo, da lahko vpisuje v 1. letnik tehniško kmetijske šole (Šolska kronika Poklicne šole za kmetovalce Šentjur 1973–1980).

V šolskem letu 1980/81 je šolo zapustil direktor Marijan Drobne. Z naslednjim šolskim letom je bila na njegovo mesto imenovana Astrid Pešec. Za vodjo enote v Medlogu je bila imenovana

Metka Gradišnik, vodja enote v Šentjurju pa je ostala Nevenka Cmok (Naše kmetijske šole 1983, str. 15, avtor prispevka Astrid Pešec). V tem šolskem letu je Kmetijska šola Šentjur poleg izobraževanja na stopnji poklica začela z izobraževanjem kmetijskih tehnikov. Interes za vpis je bil velik (Podjed: Za večjo zmogljivost. V: Novi tednik 25. 9. 1980).

V šolskem letu 1981/82 se je v srednjem šolstvu uvedlo usmerjeno izobraževanje. Kmetijski šolski center Celje, enota Kmetijske šole v Šentjurju je izobraževala naslednje programe:

- ☛ kmetijska usmeritev (skrajšano izobraževanje): vzgojno izobraževalni program kmetovalec in kmetovalka-gospodinja, izobraževanje je trajalo 2 leti;
- ☛ kmetijska usmeritev (srednje izobraževanje):
 - kmetijec, izobraževanje je trajalo 3 leta;
 - kmetijski tehnik, izobraževanje je trajalo 4 leta.

(Obrazec 1: Število vpisanih učencev v 1. letnik srednjega usmerjenega izobraževanja v šolskem letu 1981/82, Naše kmetijske šole. 1981, str. 9).

Kmetijski šolski center Celje se je konec šolskega leta preimenoval v Srednjo kmetijsko živilsko šolo Celje (Zapisnik 13. seje sveta centra Kmetijskega šolskega centra Celje, 6. 7. 1982).

29. septembra 1983 je bila svečana otvoritev dijaškega doma. V oktobru se je okoli 100 dijakov iz starega doma preselilo v novega. V novem dijaškem domu je lahko bivalo največ 120 dijakov. Dom je imel urejene triposteljne sobe, sodobno urejene sanitarije, skupno kuhinjo, knjižnico (Regally, a.: Tri četrt stoletja

usmerjenosti. V: Kmečki glas 26. 10. 1983, str. 8).

Konec leta 1984 je delovno mesto ravnateljice Srednje kmetijsko živilske šole Celje zapustila Astrid Pešec, s 1. januarjem 1985 pa je bila na to delovno mesto imenovana Nevenka Cmok. Na delovno mesto vodje v Kmetijski šoli v Šentjurju je bila imenovana Majda Zavšek-Urbančič (Kmetijska šola Šentjur pri Celju 1910–1990, Šentjur, 1990).

V praznovanje praznika občine Šentjur je bila vključena tudi 75-letnica Kmetijske šole Šentjur. V šoli sta bili pripravljene svečana akademija in razstava izdelkov, ki so jih izdelali učenci. Krajevna skupnost Šentjur Center je uredila pločnik do Kmetijske šole in poskrbela za varnost učencev v cestnem prometu (Analiza učinkovitosti dela in poslovanje šole in doma učencev v šolskem letu 1984/85).

Srednja kmetijsko-živilska šola, enota Šentjur, je ob 75-letnici delovanja prejela plaketo »18. avgust«, najvišje občinsko priznanje, prejela pa je tudi Priznanje osvobodilne fronte slovenskega naroda, srebrni znak za napredek kmetijskega šolstva. Takratna ravnateljica Srednje kmetijsko-živilske šole Celje je prejela Red dela s srebrnim vencem (Analiza učinkovitosti dela in poslovanje šole v šolskem letu 1984/85, Celje 1985).

Poleg 75-letnice Kmetijske šole je šola praznovala tudi 20-letnico Šole za kmetovalce, ki je bila prva v Sloveniji. S poukom je začela oktobra 1965 (Kmetijska šola Šentjur: 1910–1990. str. 44, Naše kmetijske šole, Maribor, 1985, str. 15, 16).

Na 8. seji skupščine Izobraževalne skupnosti za agroživilstvo, 19. julija 1984, je bil sprejet sklep za obogatitev vsebin pouka na šoli in sicer, da se tudi v šolanje kmetijcev in kmetijskih

tehnikov vnesejo kot fakultativni predmeti gospodinjstvo in prehrana za dekleta, za fante pa osnove gozdarstva in zdravstveno varstvo domačih živali. V šolanje kmetovalcev, ki je trajalo 2 leti, se vključi individualni pouk traktorske vožnje (Analiza učinkovitosti in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1985/86, str. 65).

Proslava ob 75-letnici šole, 1985.

V šolskem letu 1985/86 je bila obnovljena notranjost stavbe, zgrajene leta 1932 (električna in vodovodna napeljava, okna, tla, garderobe za učenke itd.). Kupljeni so bili tudi videorekorder s snemalno kamero in TV sprejemnik, kosilnica... V tem šolskem letu je bil prvič organiziran zaključni ples v hali Golovec v Celju, skupaj s Srednjo šolo Boris Kidrič Celje.

Prvič se je organiziralo izobraževanje za odrasle kmetovalce, ki je bilo namenjeno osebam, starejšim od 24 let.

V šolskem letu 1986/87 je bil na delovno mesto vodje enote Šentjur imenovan Stane Vizjak. To šolsko leto se je začelo izobraževanje odraslih po prilagojenem programu za poklic kmetovalec in kmetovalka gospodinja v Slovenskih Konjicah in v Šentjurju. Vodja oddelkov, ki so bili dislocirani, je bil Ivan Veber.

Učenci so sodelovali v kmetijskem raziskovalnem taboru v Laškem. Prvič so pod vodstvom mentorjev izdelali raziskovalne naloge, »Uspešnost pridelovanja ozimnih žit«, »Prosta reja za območje hribovskih kmetij za območje Sevnica« in »Geografija hriba Rifnik« (Analiza učinkovitosti dela in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1986/87).

V šolskem letu 1987/88 se je v šoli začelo izobraževanje po prenovljenih programih v agroživilstvu. Spremenili so se standardi pri splošnih predmetih, uvedel se je nivojsko diferenciran pouk, ukinilo se je proizvodno delo, povečalo pa se je število ur praktičnega pouka, v sklopu le-tega pa so potekale tudi priprave na izpit za voznika traktorja (Analiza učinkovitosti dela in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1987/88, str. 135, 136).

Izobraževanje odraslih kmetovalcev je bilo organizirano tudi v Laškem.

Začela se je proizvodnja v novem plastenjaku (Analiza učinkovitosti dela in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1986/87).

Na razstavi leta 1988 so se predstavile tudi učenke gospodinjskega programa.

V šolskem letu 1988/89 je šola skupaj z Republiškim centrom za pospeševanje kmetijstva in Višjo agronomsko šolo Maribor pričela na terenu preverjati in testirati traktorske škropilnice. To sta opravljala Dejan

Brečko in Martin Šket. Šola se je vključila tudi v pospeševalno delo na terenu z organiziranjem predavanj in demonstracij.

Z izobraževanjem odraslih kmetovalcev se je pričelo tudi v Sevnici. Vodja dislociranega oddelka je bil Ivan Veber.

Šola je aktivno začela sodelovati pri pripravi programov za uvedbo nove smeri izobraževanja. Vodja delovne skupine je bila Nevenka Cmok, strokovni sodelavki Zavoda za šolstvo sta bili Marta Hrovatin in Vera Veselič, od učiteljev pa sta sodelovala Ida Bohorč in Branko Šket (90 let Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur. 2000, str. 28).

To šolsko leto so bili ponovno uvedeni zaključni izpiti. V enoti Šentjur so potekali od 19. do 20. junija 1989. Opravljali so jih učenci, ki so končali 2-letno šolanje po programu kmetovanje (KPR), smer kmetovalec.

V šoli so stekla številna obnovitvena dela, ki so bila nujno potrebna za nemoteno delovanje šole in pouka. Med drugim sta bili jeseni 1989 obnovljeni nosilna škarpna in ograja ob šoli v originalni obliki s stebrički (Kmetijska šola Šentjur pri Celju 1910–1990. 1990, str. 46).

V šolskem letu 1989/90 je bil z odločbo št. 601-27/90, dne 7. 5. 1990, v okviru Srednje kmetijsko živilske šole verificiran program srednjega izobraževanja kmetijstvo, smer kmetovalka gospodinja. V tem letu je bila zbrana dokumentacija o šolskem posestvu, zato je stekel postopek za pridobitev lastništva šolskega posestva oziroma vrnitev šolskega posestva v upravljanje šoli.

Šola je začela aktivno sodelovati s kmetijsko šolo iz Mirana pri Benetkah.

V tem šolskem letu so dijaki v skrajšanem in srednjem programu zaključili izobraževanje z zaključnim izpitom. Zaključni izpiti so potekali 25. in 26. 6. 1990, opravljali so jih dijaki, ki so

zaključili šolanje po naslednjih izobraževalnih programih:

- ☞ skrajšanem programu kmetijska pridelava v smereh:
 - A-kmetijski delavec (2 leti) in
 - B-kmečka gospodinja (2 leti);
- ☞ srednjem programu kmetijstva v smeri:
 - A-kmetovalec (3 leta).

V šolskem letu 1990/91 je prišlo v šoli do večjih sprememb. Prvič so se lahko dekleta vpisala v 3-letno smer za pridobitev poklica kmetovalka-gospodinja, šola pa je bila prva in edina, ki je izobraževala za ta poklic. Posledica tega je bilo veliko zanimanje za to smer, zato je Odbor za srednje šole pri Izvršnem svetu Slovenije odobril še en oddelek.

V triletнем gospodinjskem programu so se dekleta učila tudi veščin domačih obrti.

Učenke so pridobile znanje gospodinjstva, kmetijstva, organizacije in ekonomike, torej celoto za uspešno vsakdanje življenje v poklicu in družinskem življenju (Analiza učinkovitosti dela in poslovanja šole in doma učence v šolskem letu 1989/90).

Šola je spremenila ime, in sicer iz Srednja kmetijsko-živilska šola Celje v Srednjo vrtnarsko, kmetijsko in gospodinjsko šolo (SVKGŠ) s sedežem v Celju. Imela je dve organizacijski enoti, Medlog in Šentjur.

To šolsko leto se je vpisalo 144 učencev, in sicer v naslednje izobraževalne smeri:

- ☛ v 2-letno smer: VIP: kmetijska pridelava,
smer A- kmetijski delavec 23 dijakov
B- kmečka gospodinja 23 dijakinj
- ☛ v 3-letno smer: VIP: kmetijstvo,
smer A- kmetovalec -
B- kmetovalka gospodinja
53 dijakinj
- ☛ v 4-letno smer: VIP: kmetijstvo,
smer D- kmetijski tehnik 45 dijakov.

Istočasno je potekalo izobraževanje po starih programih. Bistvene razlika med iztekajočimi in prenovljenimi programi je bila v tem, da so se izobraževalne smeri ločile med sabo po predmetnikih (Kmetijska šola Šentjur pri Celju 1910–1990. 1990, str. 47, 48).

V septembru 1990 je cestna skupnost pričela rekonstruirati cesto ob šoli, širila in urejala je tudi avtobusno postajališče, zato je bilo potrebno podreti tudi staro kovačnico na južni strani ceste ob šolskem vrtu (Kmetijska šola Šentjur pri Celju 1910–1990. 1990).

To šolsko leto je šola praznovala 80-letnico in ob jubileju je nastala monografska publikacija Kmetijska šola Šentjur pri Celju 1910–1990 (Jeranko B.: Previharjeni viharji osmih desetletij. V: Novi tednik 11. 10. 1990, str. 12).

V šolskem letu 1992/1993 je naloge in dela ravnatelja v Srednji vrtnarski, kmetijski in gospodinjski šoli Celje prevzel Branko Šket, vodja enote Medlog je bila Jadranka Teržan, vodja enote Šentjur pa Stane Vizjak.

Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje je bila v šolskem letu 1993/94 vključena v projekt poskusne mature. V projekt so bile vključene samo nekatere šole, med njimi sta bili Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje, enota Šentjur in Srednja kmetijska šola Grm Novo mesto (Analiza učinkovitosti dela za šolsko leto 1993/94).

V šolskem letu 1994/95 je Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje začela izobraževati tudi po diferencialnih programih (3+2). Na enoti Šentjur je bil to kmetijski tehnik. Program je trajal dve leti, vanj so se vpisovali dijaki, ki so redno zaključili triletno šolanje, želeli pa so nadaljevati z izobraževanjem in pridobiti peto stopnjo izobrazbe.

V tem šolskem letu je bil v pripravi tudi program Kmetijsko-podjetniške dejavnosti za poklica Kmetijsko gospodinjski tehnik (3+2) in Kmetijsko-gospodarski tehnik (3+2). V Šentjurju se je program začel izvajati v šolskem letu 1997/98.

Prvič se je izvajala eksterna matura in v naši šoli so bili dijaki v prvem roku zelo uspešni. Vodja enote Šentjur je postala Tatjana Oset.

Šola je imela potrebo po sodobni mehanizaciji in je želela pridobiti tudi nekatere dodatne dejavnosti. To ji je uspelo s pridobitvijo traktorja Massey Ferguson. Traktor je najsodobnejše oblike. Šola pa je pridobila tudi sejalnice za strmo setev (travinje). Pridobila je tudi licenco za testiranje naprav za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev.

Novi pridobitvi – traktor in sejalnica.

Začeli pa so tudi pripravljati višješolska programa (Analiza dela šole za šolsko leto 1994/95).

12. julija 1995 je bila v šoli v Šentjurju seja odbora za kmetijstvo državnega zbora Republike Slovenije. Udeležila sta se je minister za šolstvo in šport dr. Slavko Gaber in minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dr. Jože Osterc. Podpisan je bil dogovor o medsebojnem sodelovanju kmetijskega in šolskega ministra pri oblikovanju šolskih posestev kmetijskih šol Slovenije (Analiza dela šole za šolsko leto 1994/95).

Obisk kmetijskega ministra leta 1995.

V šolskem letu 1995/96 je bilo potrebno modernizirati administracijsko delo. Uredile so

se tri dodatne telefonske linije in štiri interne številke, priključek za splet, računalnik za dijaški dom, računalnik za vpis, računalniški program za varstvo pri delu in drugo.

Šola je obiskala delegacija kmetijsko gospodinjske šole iz Žatca na Češkem, strokovnjaki iz FAO. Iz Gostinske šole Celje je bil vrnjen tudi stari arhiv gospodinjske šole Šentjur.

Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje, enota Šentjur je bila na podlagi razpisa Kmetijsko svetovalne službe Slovenije izbrana za izvajalca tečaja za nosilce turističnih dejavnosti na kmetiji. V tem šolskem letu se je v šoli ta tečaj tudi prvič izvajal (Analiza dela šole za šolsko leto 1995/96).

V šolskem letu 1996/97 je šola pridobila semaforiziran prehod za pešce čez cesto pri šoli, s čimer se je povečala varnost dijakov. Priključili so tudi ISDN linijo (90 let Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur 2000).

Leta 1997 smo na novo zasadili vinograd pri šoli.

Nadaljevala so se investicijsko vzdrževalna dela. V šoli je bila tudi razstava, ki sta jo med drugimi obiskala tudi minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano gospod Ciril Smrkolj in državni sekretar za kmetijstvo gospod Franci But. Mednarodno se je šola povezovala s Kmetijsko in vrtnarsko šolo iz Mirana pri

Benetkah, Kmetijsko šolo Laimburg, Gospodinjsko šolo Haidegg in Agronomsko fakulteto Zagreb (Šolska kronika Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur 1996–1999).

31. julija 1997 je Vlada RS s sklepom razdvojila enoti ene šole v dve samostojni šoli. Začeli sta delovati Vrtnarska šola v Medlogu in Kmetijska

in gospodinjska šola v Šentjurju. S 1. avgustom 1997 je postal uradni naziv šole Kmetijska in gospodinjska šola Šentjur. V. d. ravnatelja je postal mag. Branko Šket, pomočnica ravnatelja pa Tatjana Oset (Analiza dela šole v šolskem letu 1996/97).

ŠOLA V OBDOBJU 1997–2000

V šolskem letu 1997/98 je bilo veliko sprememb. Kmetijska in gospodinjska šola Šentjur je postala samostojna, poleg ostalih programov je začela z izobraževanjem programa 3+2 Kmetijsko-podjetniške dejavnosti, za poklica Kmetijsko-gospodinjski tehnik in Kmetijsko-gospodarski tehnik. Program je trajal 2 leti.

Šola je po dolgoletnem premoru, od izgube posestva leta 1962, pridelala svoje vino, ki ga je poimenovala Šolska kapljica. Aprila 1998 je bila otvoritev novega rastlinjaka, šola se je vključila v mrežo Zdravih šol Slovenije. Uredili so se tudi laboratoriji s sodobno opremo za pouk biologije in kemije, kar je prispevalo h kvalitetnejšemu pouku (Analiza dela šole za šolsko leto 1997/98).

Tradicionalna razstava leta 1998.

V šolskem letu 1998/99 je šola začela izobraževati po prenovljenih programih nižjega poklicnega izobraževanja:

- ☞ pomočnica gospodinje oskrbnice (2,5 leti),
- ☞ pomočnik kmetovalca (2,5 leti).

Nove programe je šola predstavljala po televiziji, različnih radijskih postajah in je s tem začela tudi z medijsko promocijo.

Glede na dobro pridelano vino v prejšnjem šolskem letu so se začeli dogovori o intenzivnejši obdelavi v šolskem vinogradu, uredila pa se je tudi učna kuhinja.

Dijaki Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur so na regijskem tekmovanju v kvizu Mladi in kmetijstvo dosegli 1. mesto ter se uvrstili na državno tekmovanje, kjer so dosegli peto mesto. Organizirano je bilo 1. srečanje učiteljev kmetijskih, živilskih in gospodinjskih šol na katerem so naši učitelji dosegli 1. mesto (Analiza dela šole za šolsko leto 1998/99).

Tudi v šolskem letu 1999/2000 je šola začela izobraževati dva nova triletna izobraževalna programa:

- ☞ Kmetovalec, za poklic sadjar in vinogradnik,
- ☞ in nov živilski program, Slaščičar konditor (dualni sistem).

Leta 1997 smo na novo zasadili vinograd pri šoli.

V tem šolskem letu se je stališče Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano o uvajanju višjih strokovnih šol spremenilo. Razgovori o pripravi višješolskih programov so se začeli že leta 1993. Leta 1997 je bil pripravljen elaborat o reorganizaciji šole, v katerem je bila predvidena tudi višja šola.

Strokovni svet je 16. novembra 1998 sprejel izobraževalni program Kmetijstvo za poklic inženir kmetijstva. Šola je pripravila elaborat o oblikovanju organizacijske enote višje

strokovne šole z močnimi podporami občin, zbornic, kmetijskih organizacij, krajevnih skupnosti, nekaterih poslancev državnega zbora, državnega sveta, občinskega sveta občine Šentjur ... Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je izreklo podporo trem šolam, Srednji kmetijski šoli Grm Novo mesto, Šolskemu centru Ptuj in Kmetijski in gospodinjki šoli Šentjur. V letu 2000 pa sta se Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvo za šolstvo in šport odločila, da se postopek za ustanovitev višje strokovne šole prične na Kmetijski šoli Grm Novo mesto.

Šola je v tem šolskem letu začela obdelovati šolski vinograd (78 arov), ki ga je kupil Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ter za svoje vino na ocenjevanju dosegla srebrno medaljo.

14. oktobra 1999 je bila za pomočnico ravnatelja imenovana Katja Gobec (Letno poročilo za šolsko leto 1999/2000).

ŠOLA V OBDOBJU 2000–2010

To je bilo obdobje, ki je Kmetijski in gospodinjki šoli Šentjur prineslo novo organizacijo in v tem času se je na šoli začel izvajati tudi višješolski študij.

V šolskem letu 2000/2001 je Kmetijska in gospodinjka šola Šentjur pridobila živilski program Pek (dualni sistem). Tako je šola izvajala dva triletna živilska izobraževalna programa, Pek in Slaščičar konditor (ds), vajenci pa so se izobraževali po dualnem sistemu, kar je pomenilo, da so imeli sklenjeno učno pogodbo z delodajalcem, kjer so opravljali večji del praktičnega pouka. Število prijav za

vpis je bilo kar za 50 odstotkov večje kot prejšnje šolsko leto.

V tem šolskem letu je šola izobraževala naslednje izobraževalne programe:

- ☞ Pomočnik kmetovalca (2,5 leti),
- ☞ Pomočnica gospodinje oskrbnice (2,5 leti),
- ☞ Kmetovalec (3 leta),
- ☞ Kmetovalka gospodinja (3 leta),
- ☞ Slaščičar konditor, ds (3 leta),
- ☞ Pek, ds (3 leta),
- ☞ Kmetijski tehnik (4 leta),

- ☛ Kmetijsko podjetniške dejavnosti,
Kmetijsko gospodarski tehnik (3+2),
- ☛ Kmetijsko podjetniške dejavnosti,
Kmetijsko gospodinjski tehnik (3+2).

Nadaljevala se je obnova sadovnjaka in vinske kleti, pri ocenjevanju vin pa je bilo šolsko vino, Šolska kapljica, ocenjena z zlato medaljo.

Občina Šentjur je Kmetijski in gospodinjski šoli Šentjur podelila Plaketo občine Šentjur in Listino mesta Šentjur (Letno poročilo za šolsko leto 2000/2001).

V šolskem letu 2001/2002 se je prvič začelo z izvajanjem nižjega poklicnega izobraževanja po programu Pomočnik peka in slaščičarja. Vpis se je tudi to šolsko leto povečal, in sicer za dva oddelka.

Vlada Republike Slovenije je 22. januarja 2002 na svoji seji sprejela nov sklep o ustanovitvi Javnega zavoda Kmetijske in gospodinjške šole Šentjur, s katerim je šola postala zavod z dvema organizacijskima enotama, Srednjo poklicno in strokovno šolo ter Višjo strokovno šolo.

Po dolgoletnih prizadevanjih, prvi razgovori o višji šoli so potekali že leta 1993, je zavod pridobil višješolsko izobraževanje. Podporo je izreklo 35 občin, številna podjetja ter obrtna, gospodarska, Kmetijsko-gozdarska zbornica, Ministrstvo za kmetijstvo in drugi.

Prvič je bil na Kmetijski in gospodinjski šoli Šentjur, Višji strokovni šoli razpisan višješolski študij Kmetijstvo za pridobitev naziva oziroma poklica Inženir kmetijstva, za odrasle.

V tem šolskem letu so bile investicije usmerjene v ureditev predavalnice, referata za študijske in študentske zadeve, zbornice višje strokovne šole, živilske delavnice, sanitarij v živilski delavnici in učni kuhinji...

Zelo intenzivno je bilo tudi mednarodno sodelovanje v okviru projekta Comenius z

avstrijsko Kmetijsko gospodinjstvo šolo Haidegg, z nemško kmetijsko šolo iz Pasewalka, z gimnazijo iz Grčije, gimnazijo iz Poljske ter madžarsko Vay Adam gimnazijo. Proizvod mednarodnega sodelovanja v Comeniusu je bil tudi zeliščni koledar.

Dijaki v programu Kmetijski tehnik, Kmetijsko gospodarski tehnik in Kmetijsko-gospodinjski tehnik so svoje izobraževanje prvič zaključili s poklicno maturo. Le ta je nadomestila zaključek izobraževanja z zaključnim izpitom oziroma s splošno maturo.

Šola je v tem šolskem letu zabeležila velik dosežek na področju vinogradništva in vinarstva. Na ocenjevanju vin na radgonskem sejmu je šola prejela zlato medaljo za Sauvignon 2001 in srebrno medaljo za Sauvignon 2000. Vino letnik 2001 se je prvič v celoti pripravilo in enološko obdelalo v šoli. Pri obdelavi so sodelovali Staška Buser, Ana Pevec, Jurij Gunzek in Bojan Fajs.

Našim vinogradnikom in kletarjem v ponos sta zlata in srebrna medalja z radgonskega sejma..

Z izobraževanjem je zaključila tudi prva generacija Slaščičarjev konditorjev, ki so se izobraževali po dualnem sistemu. Izobraževanje so zaključili z zaključnim izpitom pred komisijo v sestavi predstavnika šole,

predstavnik gospodarske oziroma obrtne zbornice in predstavnik delodajalca, pri katerem so vajenci opravljali praktično izobraževanje. Od zbornic je šola prejela pohvalo za odlične uspehe na zaključnih izpitih (Letno poročilo za šolsko leto 2001/2002).

Kmetijska in gospodinjstva šola Šentjur je prvič v zgodovini vpisala študente v višješolski študij. Začetek šolskega in študijskega leta 2002/2003 so zaznamovali dogodki ob začetku izvajanja višješolskega izobraževanja. Prvič se je sestel tudi predavateljski zbor Višje strokovne šole, 4. oktobra 2002 pa je bila uradna otvoritev višje strokovne šole, katere so se udeležili visoki gostje iz Ministrstva za šolstvo, znanost in šport, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, občine Šentjur, poslanci Državnega zbora, predstavniki iz tujine, fakultet, inštitutov, ravnateljji osnovnih, srednjih, višjih šol in številni drugi.

Višja strokovna šola se je začela širiti. V Razpisu za vpis za študijsko leto 2003/2004 je bil poleg izrednega razpisan tudi redni študij višješolskega programa Kmetijstvo. Na Srednji poklicni in strokovni šoli je bil prvič razpisan štiriletni program Živilski tehnik.

Za direktorja zavoda Kmetijske in gospodinjstva šole Šentjur je bil imenovan mag. Branko Šket, ki je bil hkrati tudi ravnatelj Višje strokovne šole, za ravnateljico Srednje poklicne in strokovne šole je bila imenovana Staška Buser. Zaradi povečanega števila študentov se je uredila še ena predavalnica. Vzdrževalna investicijska dela so se nadaljevala v živilski delavnici, dijaškem domu, uredila se je tudi pisarna za ravnateljico Srednje poklicne in strokovne šole ... Za potrebe avtošole so nabavili traktor SAME in prikolico.

V okviru Računalniškega opismenjevanja je zavod pridobil nekaj računalniške opreme.

Dijaki Srednje poklicne in strokovne šole so se udeležili izobraževanja na Južnem Tirolskem s področja sadjarstva in nemškega jezika. Tam so pridobili tudi certifikate za uspešno opravljeno izobraževanje. Mentorica je bila Staška Buser. Za dijake je bila to bogata življenjska izkušnja. V okviru mednarodnega sodelovanja (Comenius) je nastala brošura »Kuhanje z zelišči« (Letno poročilo za šolsko leto 2002/2003).

Predstavitev brošure »Kuhajmo z zelišči«.

V študijskem letu 2003/2004 se je začelo redno izobraževanje v višješolskem študijskem programu Kmetijstvo za poklic inženir kmetijstva. Vpisanih je bilo 60 študentov. Izrednim študentom so se priključili tudi redni študenti. Ponudbo študija so širili naprej in razpisali za študijsko leto 2004/2005 izredni študij Živilstvo. Študentom je bila omogočena subvencionirana prehrana v šoli.

15. januarja 2004 je vlada RS sprejela spremembo akta o ustanovitvi in zavod se je preimenoval v Šolski center Šentjur.

V tem šolskem letu je bila za pomočnico ravnatelja imenovana Andreja Lavrič.

V tem šolskem letu je potekala priprava programa Kmetijsko podjetniški tehnik, skupaj s Centrom za poklicno izobraževanje, v sklopu pilotne šole za pripravo izhodišč za izobraževalne programe nižjega, srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja. Kot pilotna šola smo bili vključeni v projekt MoFAS (modernizacija finančnega in administrativnega sistema).

Mednarodno sodelovanje je potekalo v okviru projektov Comenius, Intereg in Leonardo da Vinci. V projektu Comenius je šola sodelovala z Avstrijo, Madžarsko, Nemčijo, Grčijo in Poljsko. Trije dijaki Srednje poklicne in strokovne šole so bili na tritedenskem izobraževanju v Laimburgu na Južnem Tirolskem. Pridobili so si certifikat o opravljenem izobraževanju iz zimske rezi in nemščine.

V tem šolskem letu je šola v okviru Eko šole pridobila zeleno zastavo in podpisala Eko listino.

Šola je posodobila komunikacijo s sistemom Centreks.

V juniju 2004 je Šolski center Šentjur organiziral okroglo mizo na temo Razvoj izobraževanja v Šentjurju. Sodelovali so minister za šolstvo, znanost in šport dr. Slavko Gaber ter predstavniki lokalne skupnosti.

Tudi v tem šolskem letu so ocenjevali šolsko vino. Nagrajeno je bilo s srebrno medaljo.

Predstavniki šole so skupaj z lokalno skupnostjo ocenili, da bi bilo prav, da bi tudi v Šentjurju ponudili osnovnošolcem gimnazijski program. Začeli so s pripravo elaborata o razmestitvi gimnazijskega programa v Šentjurju (Letno poročilo za šolsko leto 2003/2004).

Na začetku šolskega leta 2004/2005 se je na šoli odvijala prireditev pod naslovom Jesenski

kulturni obeležki, v sklopu katere je bilo

srečanje staršev, svetovalnih delavcev in svetovalcev Kmetijsko svetovalne službe celjske in koroške regije. Dogajanje so popestrili kemijski in biološki poskusi, razstava in degustacija izdelkov ter pridelkov Šolskega centra Šentjur. Potekal pa je tudi sestanek Eko programskega sveta, kjer so člani potrdili poročilo za preteklo leto ter podali plan dela.

V septembru 2004 je šolo obiskala ga. Cizej iz Zgodovinskega arhiva Celje. Pregledala je arhiv šole, ki se je kasneje v celoti, do leta 1950, preselil v Zgodovinski arhiv Celje.

V tem študijskem letu se je na Višji strokovni šoli začelo poleg višješolskega študijskega programa Kmetijstvo izobraževati tudi za izredni študijski program Živilstvo. V Razpisu za vpis za naslednje študijsko leto je šola uspela tudi z razpisom rednega študija Živilstvo. V študijskem letu 2004/2005 so potekali prvi zagovori diplom. Dogodek se je medijsko obeležil. Do konca študijskega leta je diplomiralo 21 študentov, ki so si pridobili naziv Inženir-Inženirka kmetijstva. Zgrajena je bila tudi strojna lopa za kmetijsko mehanizacijo.

Gradnja strojne lopa leta 2005.

Projektoma Zdrava šola in Eko šola se je pridružil tudi projekt Jabolko v šoli. Namen tega je bil, da se brezplačno ponudi dijakom jabolko, z željo, da bi dijaki živeli bolj zdravo.

V kvizu Mladi in kmetijstvo so naši dijaki na občinski ravni dosegli prvo mesto in tretje na regijskem tekmovanju.

Tudi v knjižničarstvu je potrebno slediti razvoju in trendom, zato je tudi knjižnica Šolskega centra Šentjur postala aktivni član v sistemu COBISS (Letno poročilo za šolsko leto 2004/2005).

V šolskem in študijskem letu 2005/2006 je Šolski center Šentjur izobraževal v osmih srednješolskih programih (Pomočnik peka in slaščičarja, Slaščičar konditor (ds), Pek (ds), Kmetovalka gospodinja, Kmetovalec, Kmetijski tehnik, Živilski tehnik in Kmetijsko podjetniški tehnik (3+2)) in dveh višješolskih študijskih programih (Kmetijstvo – redno in izredno, Živilstvo – redno in izredno). V zavodu je bilo 512 udeležencev izobraževanja. Število udeležencev kaže na pozitiven razvoj izobraževanja na šoli.

V mesecu juniju je bila organizirana prva svečana podelitev diplom 43 diplomantom Šolskega centra Šentjur. Diplome sta diplomatom podelila ravnatelj Višje strokovne šole mag. Branko Šket in župan mag. Štefan Tisel.

Vsako leto se urejajo prostori šole in posestvo. V tem šolskem letu so bila investicijsko vzdrževalna dela še posebej intenzivna. Dokončali so izgradnjo strojne lope z okolico, nadaljevali z urejanjem igrišča, nabavili traktor AGT, pasterizator, sterilizator, kotel za žganjekuho, sušilec sadja, pomične mize na vrtnariji, vitrine na hodnikih, preuredili knjižnico, zamenjali vhodna vrata in umivalnike na hodnikih.

Posodobitev rastlinjaka s pomičnimi mizami; pri montaži so pomagali tudi dijaki (2006).

Šola se je aktivno vključila v prenavo izobraževalnih programov na področju biotehnik v sklopu Konzorcija biotehniških šol Slovenije. V okviru Konzorcija je bila šola vključena tudi v projekt Biotehniška področja, najbolj učeča se okolja in podprojekt Preprečevanje osipa.

Prvič se je šola vključila v projekt prostovoljstva »Mladi lahko pomagamo«. V okviru projekta so potekale čistilne akcije, zbiranje starega papirja, krasitev trga v Šentjurju, druženje, izrazni ples. Sodelovali so tudi pri izvajanju kulturnega programa za stanovalce v Domu starejših občanov Šentjurju.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je Šolski center Šentjur vpisal v register za preverjanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij: turistični informator, turistični animator, poljedelec, živinorejec, sadjar, vinogradnik, zelenjadar in tudi izdelovalec kruha iz krušne peči, izdelovalec potic iz krušne peči, predelovalec mesa, predelovalec sadja in čebelar.

Že v šolskem letu 2004/2005 je bila šola vključena v Projekt zagotavljanja kakovosti na področju izobraževanja. V letu 2005 pa je bila

ustanovljena skupina za kakovost, ki je izbrala dve področji, prisotnost dijakov pri pouku in sodelovanje s starši.

Šola se je vključila v raziskavo Nacionalnega centra za raziskave PISA. V raziskavi so sodelovali petnajstletni dijaki.

Potekal je mednarodni projekt INTEREG, s Hrvaško in z Madžarsko.

Šolski center Šentjur je bil kot pilotna in mentorska šola vključen v projekt MoFAS, v katerem je šola sodelovala z Nizozemci. Šolski center Šentjur je postal mentorska šola skupini šol, ki so se začele vključevati v MoFAS. Šola je bila aktivna nosilka projekta Ceres. To je projekt izdelave e-gradiv. E-gradiva so bila pripravljena s področja kmetijstva, slaščičarstva, tekstilij, družboslovja, sociologija, angleškega, nemškega jezika in športne vzgoje (Letno poročilo za šolsko leto 2005/2006).

Tehnični prevzem strojne lope je bil v mesecu juniju 2007. Uredili so informacijsko računalniški center, zamenjali okna v dijaškem domu, obnovili kopalnico. Šola je zamenjala kritino na gospodinjskem delu, obnovili so tudi sanitarije za zaposlene.

Menjava strešne kritine na gospodinjskem delu šole, 2007.

V Srednji poklicni in strokovni šoli so prvič v zgodovini šole začeli izobraževati po programu Kmetijski mehanik in Živilski tehnik (3+2).

Z novo pridobitvijo informacijsko-računalniškega centra so začeli razvijati tudi E-gradiva. V šoli sta bila izvedena dva seminarja o uporabi E-gradiv.

Nadaljevali so vse projekte, dodali pa so še projekte na lokalni ravni, turistične destinacije, razvojni program podjetij. Šola je bila izbrana na razpisu za spodbujanje novega zaposlovanja starejših.

Po prijavi na razpis PHARE, izobraževanje brezposelnih, je bilo izvedeno ECDL izobraževanje. ECDL pomeni Evropsko računalniško spričevalo, s katerim se dokazujejo osvojena osnovna znanja iz računalništva. Zaposleni v šoli so se usposobili za inštruktorje in izpraševalce in izvedli ECDL izobraževanje za 240 brezposelnih. V decembru 2006 so vsem, ki so uspešno opravili izpite po ECDL metodologiji podelili certifikate.

Dijaki so bili aktivno vključeni v mednarodno sodelovanje. Devet dijakov Srednje poklicne in strokovne šole ter štirje študentje Višje strokovne šole so bili v okviru mednarodnega projekta Leonardo da Vinci na izobraževanju na Nizozemskem (Letno poročilo za šolsko leto 2006/2007).

Šolsko in študijsko leto 2007/2008 je zaznamovalo izobraževanje po prenovljenih programih. V Srednji poklicni in strokovni šoli so se v 1. letnikih začeli izobraževati dijaki po prenovljenih programih Slaščičar in Pek. S prenovo je bil ukinjen tudi dualni sistem izobraževanja. Prenovljena sta bila tudi štiriletna programa Kmetijsko-podjetniški tehnik in Živilsko-prehranski tehnik ter

program poklicno tehniškega izobraževanja (3+2) Kmetijsko-podjetniški tehnik. Razpisan je bil tudi nov program Gospodar na podeželju, ki pa se ni začel izvajati zaradi premajhnega števila prijav.

V Višji strokovni šoli sta bila prenovljena oba višješolska študijska programa. Kmetijstvo je nadomestilo Upravljanje podeželja in krajine, Živilstvo pa Živilstvo in prehrana.

Vsem prenovljenim programom je skupen modularni sistem, ki je ovrednoten s kreditnimi točkami, nudijo pa tudi možnost izbire. Programi so nastali v okviru Konzorcija biotehniških šol Slovenije. Šola je bila še vedno aktivna v projektu Biotehniška področja, šola za življenje in razvoj in kot ena izmed članic konzorcija zadolžena za področje minimalnih standardov ter meril za ocenjevanje znanja.

Nadaljevali so z vzdrževalno investicijska dela. Zamenjali so kritino na strehi na kmetijskem delu šole, obnovili so jedilnico šole in dijaškega doma, na novo so opremili šolsko kuhinjo, saj so bili z naslednjim šolskim letom vsi dijaki srednjih šol upravičeni do brezplačnega zdravega, toplega obroka. Obnovili in prenovili so tudi zbornico Srednje poklicne in strokovne šole. Vozni park pa so obogatili s traktorjem Massey Ferguson.

Leto kasneje (2008) je sledilo prekrivanje kmetijskega dela šole.

Do sedaj je Šolski center izvajal le avto šolo za F kategorijo, z nakupom osebnega avta WV golf pa so začeli tudi z izvajanjem avto šole za B kategorijo.

Mednarodno sodelovanje je potekalo preko projektov Leonardo da Vinci in Erasmus. Osem dijakov je bilo na izobraževanju v Avstriji, pet študentov pa na Portugalskem.

V šolskem sadovnjaku je potekalo cepljenje stare sorte jabolk bogatinka, sorta in cepljenje je bilo javno predstavljeno, vse pa je potekalo v okviru projekta Ponovno uvajanje jabolane sorte bogatinka.

Šola je pridobila koncesijo za 23,71 ha gozdov, ki so bili do leta 1961 v šolski lasti (Letno poročilo za šolsko leto 2007/2008).

V šolskem letu 2008/2009 smo v Srednji poklicni in strokovni šoli začeli v 1. letniku izvajati vse prenovljene programe. Prenovili smo tudi izobraževalni programi Pomočnik v biotehnik in oskrbi, ki traja dve leti, triletni program Mehanik kmetijskih in delovnih strojev ter program 3+2 Živilsko-prehranski tehnik. V Srednji poklicni in strokovni šoli smo začeli z izvajanjem novega programa Naravovarstveni tehnik, na Višji strokovni šoli pa s programom Gostinstvo in turizem, izredni študij.

Rovokopač, nabavljen leta 2008. Vzdrževalno investicijska dela so potekala v povezavi s pripravo na 100-letnico šole. Za

dijake dijaškega doma smo uredili računalniško učilnico. Nabavili so rovokopač.

V tem šolskem letu so bili zelo uspešni dijaki Šolskega centra Šentjur. Na 55. gostinko-turističnem zboru v Moravskih Toplicah so peki prejeli zlato, slaščičarji pa srebrno priznanje. Vesna Ograjenšek, dijakinja 3. letnika programa Slaščičar, je prejela naziv Zlati vajenec, na matematičnem tekmovanju Kenguru je Erik Stanko, dijak 3. letnika programa Slaščičar, prejel zlato priznanje.

Država je zagotovila brezplačno malico za vse dijake. V šoli smo organizirali topli obrok za vse dijake, malica pa je potekala od 9. do 10.40. Dijaki, ki bivajo v dijaškem domu, so prav tako upravičeni do malice, poleg tega pa imajo še zajtrk, kosilo in večerjo. Glede na to, da je na šolskem posestvu možnost pridelave poljščin, smo posejali širši izbor poljščin, pridelek pa porabili v šolski menzi in učni kuhinji.

Šolski center Šentjur je organiziral srečanje dijakov biotehniških šol Slovenije. Dijaki so se pomerili v raznih družabnih igrah. Zmagali so dijaki Šolskega centra Šentjur.

Prvi letniki Srednje poklicne in strokovne šole so sodelovali v mednarodni raziskavi PISA (Program for International Student Assessment). V tej raziskavi se je merila bralna, matematična in naravoslovna pismenost.

Mednarodnima projektoma Leonardo da Vinci in Erasmus se je pridružil še projekt ACES. Gre za sodelovanje s srbsko kmetijsko šolo Futog in češko Srednjo kmetijsko in ekološko šolo Žatec pod naslovom Združeni v ohranjanju naravne in kulturne dediščine.

Preko že vpeljanih mednarodnih projektov pa so se študenti izobraževali na Nizozemskem in v Avstriji, dijaki pa na Finskem (Letno poročilo za šolsko leto 2008/2009).

V šolskem letu 2009/2010 smo izvedli menjavo oken in polken na južnem delu stavbe šole. Nova okna so bila narejena tako, da so bila identična starim oknom. Ob koncu šolskega leta so bila odobrena sredstva za menjavo oken še na preostalem delu šole.

Izvršili smo veliko investicijsko vzdrževalnih del na stavbi šole in v njeni okolici, tako da je Šolski center Šentjur dobil novo podobo.

Zavod ves čas sledi novim trendom in se zaveda, da morajo imeti dijaki vpogled in možnost izobraževanja na najsodobnejši mehanizaciji, zato so nabavili najsodobnejši traktor Fendt Vario TMS 716, na katerem se je vzpostavila satelitska navigacija.

Na Višji strokovni šoli je bil razpisan za študijsko leto 2010/2011 nov višješolski študijski program Naravovarstvo, redni in izredni študij. Med počitnicami leta 2010 smo izvedli razna vzdrževalna dela. Prepleskali smo celoten kmetijski del šole, obnovili stopnišče, preplastili in razširili asfalt pred šolo in obnovili fasadni podstavek na kmetijski šoli. Največja investicija še sledi, to je menjava oken in polken za severen delu obeh stavb.

Preplastitev asfalta pred šolo, 2010.

UPORABLJENI VIRI

Analiza učinkovitosti in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1985/86. Celje: Srednja kmetijsko živilska šola Celje, 1986.

Analiza učinkovitosti in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1986/87. Celje: Srednja kmetijsko živilska šola Celje, 1987.

Analiza učinkovitosti in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1987/88. Celje: Srednja kmetijsko živilska šola Celje, 1988.

Analiza učinkovitosti in poslovanja šole in doma učencev v šolskem letu 1989/90. Celje: Srednja kmetijsko živilska šola Celje, 1990.

Analiza učinkovitosti dela šole za šolsko leto 1993/94. Celje - Šentjur: Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje, 1994.

ANALIZA dela šole za šolsko leto 1994/95. Celje - Šentjur: Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola, 1995.

ANALIZA dela šole za šolsko leto 1995/96. Celje - Šentjur: Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje, 1996.

ANALIZA dela šole za šolsko leto 1996/97. Šentjur: Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola Celje, 1997.

ANALIZA dela šole za šolsko leto 1997/98. Šentjur: Kmetijska in gospodinjska šola Šentjur, 1998.

ANALIZA dela šole za šolsko leto 1998/99. Šentjur: Kmetijska in gospodinjska šola Šentjur, 1999.

ANALIZA dela šole za šolsko leto 1999/2000. Šentjur: Kmetijska in gospodinjska šola Šentjur, 2000.

JERANKO, B.: Previharjeni viharji osmih desetletij. V: Novi tednik (11. 10. 1990). Str. 12.

JERANKO, B.: Razporoka vrtnarjev in kmetijcev. V: Novi tednik (28. 8. 1997) 34.

- KRONIKA kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici 1909-1939. Šentjur: Kmetijska šola, 1939.
- KMETIJSKA šola Šentjur pri Celju 1910-1990. Šentjur: Kmetijska šola, 1990.
- Letno poročilo za šolsko leto 1999/2000. Šentjur: Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur, 2000.
- Letno poročilo za šolsko leto 2000/2001. Šentjur: Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur, 2001.
- Letno poročilo za šolsko leto 2001/2002. Šentjur: Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur, 2002.
- Letno poročilo za šolsko leto 2002/2003. Šentjur: Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur, 2003.
- Letno poročilo za šolsko leto 2003/2004. Šentjur: Šolski center Šentjur, 2004.
- Letno poročilo za šolsko leto 2004/2005. Šentjur: Šolski center Šentjur, 2005.
- Letno poročilo za šolsko leto 2005/2006. Šentjur: Šolski center Šentjur, 2006.
- Letno poročilo za šolsko leto 2006/2007. Šentjur: Šolski center Šentjur, 2007.
- Letno poročilo za šolsko leto 2007/2008. Šentjur: Šolski center Šentjur, 2008.
- Letno poročilo za šolsko leto 2008/2009. Šentjur: Šolski center Šentjur, 2009.
- LEŠNIK, Z.: »Tudi znanje je bogastvo«. V: Kmečki glas (1. 2. 1968). Str. 1-2.
- LEŠNIK, Z.: Praktično delo na kmetijah. V: Kmečki glas (24.2.1971). Str. 21.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1964.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1966.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1967.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1969.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1971.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1975.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1979.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1980.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1981.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1983.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1984.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1985.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1986.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1989.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1993.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1994.
- NAŠE kmetijske šole. Maribor: Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije, 1998.
- PODJED, M.: Za večjo zmogljivost. V: Novi tednik (25. 9. 1980).
- PRISPEVKI k zgodovini kmetijskega šolstva na Slovenskem. Maribor: Skupnost kmetijskih šol Slovenije, 1967.
- REČNIK. E.: Nov objekt v Šentjurju. V: Novi tednik (31. 5. 1979)
- REGALLY, A.: Tri četrt stoletja usmerjenosti. V: Kmečki glas (26. 10. 1983) 43. Str. 8.
- REGALLY, A.: Trdna kot kamen kost. V: Kmečki glas (16. 10. 1985) 42. Str. 3.
- ŠOLSKA kronika živinorejske šole v Sv. Juriju 1948-1962. Šentjur: Živinorejska šola, 1962.
- ŠOLSKA kronika Kmetijske šole v Šentjurju pri Celju 1962-1973. Šentjur: Kmetijska šola Šentjur, 1973.
- ŠOLSKA kronika Poklicne šole za kmetovalce Šentjur 1973-1980. Šentjur, 1980.
- ŠOLSKA kronika Kmetijske in gospodinjne šole Šentjur 1996-1999. Šentjur, 1999.
- ŠOLE ni več, naj živi šola!. V: Kmečki glas (29. 8. 1998). Str. 15.
- ŠTATUT in učni načrt štajerske deželne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom v Št. Juriju ob južni železnici. Gradec, 1910.
- USTANOVILI so društvo absolventov šol za kmetovalce. V: Kmečki glas (27. 1. 1971).
- ZBORNİK ob petdesetletnici Kmetijske šole v Šentjurju. Šentjur: Kmetijska šola, 1960.
- železnici. Gradec: Štajerski deželni zbor, 1910.
- 90 let Kmetijske in gospodinjne šole Šentjur. Šentjur: Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur, 2000.

DIREKTORJI, RAVNATELJI ZAVODA DO DANES

Ivan Belle

obdobje ravnateljstva 1. oktober 1909 – 30. maj 1924

Diplomant višje Enološko-pomološke šole v Klosterneuburgu pri Dunaju

Franc Koprivšek

obdobje ravnateljstva 30. maj 1924 – 18. oktober 1925

upravitelj šole od 1. oktobra 1945 – 1947

Diplomirani inženir agronomije

Valentin Petkovšek

obdobje ravnateljstva 18. oktober 1925 – 5. februar 1936

Diplomirani inženir agronomije

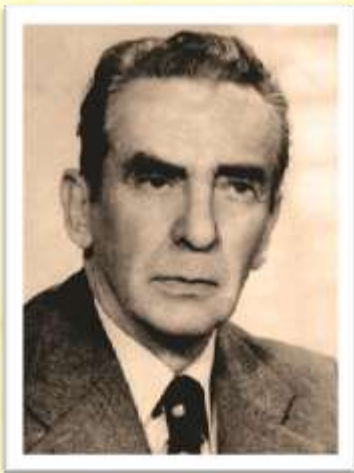
Rado Lah

obdobje ravnateljstva 15. februar 1936–2. april 1941

Diplomirani inženir agronomije

Reinherdt Budaker

obdobje ravnateljstva 1941–12. avgust 1944

Dolfe Cizej

obdobje ravnateljstva 1947–1956

Diplomirani inženir agronomije

Anton Jenšterle 1956–1975

- 🏆 1956 direktor zavoda Kmetijska šola Šentjur pri Celju in upravnik splošne kmetijske šole in posestva
- 🏆 1960/1961 predstojnik Kmetijske šole Šentjur pri Celju, upravnik internata, živinorejsko sadjarske šole in posestva
- 🏆 1962 postal direktor Kmetijskega izobraževalnega centra Celje in ostal ravnatelj Kmetijske šole Šentjur

Diplomirani inženir agronomije

Marjan Drobne 1. januar 1976–1981 direktor Kmetijskega šolskega centra
Celje

Astrid Pešec 1981–1984

☪ 1981–1982 ravnateljica Kmetijskega šolskega centra
Celje

☪ 1982–1984 ravnateljica Srednje kmetijsko živilske
šole Celje

Profesorica biologije

Nevenka Cmok 1. januar 1985–1992

☪ 1985 ravnateljica Srednje kmetijsko živilske šole
Celje

☪ 1990/91 ravnateljica Srednje vrtnarske, kmetijske in
gospodinjske šole Celje

Magistrica

Branko Šket 1992 – še danes

☪ 1992–1997 ravnatelj Srednje vrtnarske,
kmetijske in gospodinjske šole Celje

☪ 1997–2002 ravnatelj Kmetijske in gospodinjske
šole Šentjur

☪ 2002–2004 direktor Kmetijske in gospodinjske
šole Šentjur

☪ 2004 in še danes direktor Šolskega centra Šentjur

Magister znanosti s področja agronomije

VODJE ENOTE, RAVNATELJI ORGANIZACIJSKIH ENOT IN POMOČNIKI RAVNATELJEV

Elza Premrou	1931–1932	ravnateljica samostojne gospodinjske šole
Terezija Knez Goričan	1932–1936	ravnateljica samostojne gospodinjske šole
Mira Medved	1954–1958	upravnica gospodinjske šole
Izidor Horvat	1954–1958	upravnik Internata kmetijske in gospodinjske šole
Frančiška Bogataj	1958–1961	upravnica gospodinjske šole
Anton Jenšterle	1962–1967	ravnatelj Kmetijske šole Šentjur
Branko Resman	1967–1978	predstojnik Kmetijske šole Šentjur
Nevenka Cmok	1978–1985	predstojnica Kmetijske šole Šentjur
Majda Zavšek Urbančič	1985–1986	vodja enote Kmetijska šola Šentjur
Stane Vizjak	1986–1994	vodja enote Kmetijska šola Šentjur
Tatjana Oset	1994–1997	vodja enote Kmetijska šola Šentjur
Tatjana Oset	1997–1999	pomočnica ravnatelja na Kmetijski in gospodinjski šoli Šentjur
Katja Gobec	1999–2003	pomočnica ravnatelja na Kmetijski in gospodinjski šoli Šentjur
Branko Šket	2002–2003	ravnatelj organizacijske enote Srednje poklicne in strokovne šole
Branko Šket	2002 – še danes	ravnatelj organizacijske enote Višje strokovne šole
Staška Buser	2003–2008	ravnateljica organizacijske enote Srednje poklicne in strokovne šole
Andreja Lavrič	2003	pomočnica ravnateljice organizacijske enote Srednje poklicne in strokovne šole
Janez Vodopivec	2008 – še danes	ravnatelj organizacijske enote Srednje poklicne in strokovne šole